

KUNNES KUOLEMA MEIDÄT EROTTAA

HIUSTEN KORUT ALTERNATIVETYYLISELLE HÄÄPARILLE

SAVONIA

OPINNÄYTETYÖ - AMMATTIKORKEAKOULUTUTKINTO
KULTTUURIALA

KUNNES KUOLEMA MEIDÄT EROTTAA

Hiusten korut alternativetyyliselle hääparille

TEKIJÄ: Laura Turkulainen

Koulutusala Kulttuuriala	
Koulutusohjelma/Tutkinto-ohjelma Muotoilun koulutusohjelma	
Työn tekijä(t) Laura Turkulainen	
Työn nimi Kunnes kuolema meidät erottaa – Hiusten korut alternativetyyliselle hääparille	
Päiväys 12.5.2018	Sivumäärä/Liitteet 63
Ohjaaja(t) Jarno Räsänen	
Toimeksiantaja/Yhteistyökumppani(t)	
Tiivistelmä <p>Opinnäytetyössä suunniteltiin ja valmistettiin hiusten korut alternativetyyliselle hääparille. Suunnittelussa otettiin huomioon asiakasparin toiveet korujen suhteen. Kultaseppämestari Eero Hintsanen toimi työssä mentorina.</p> <p>Opinnäytetyön aluksi tutustutaan hiusten korujen monimuotoiseen maailmaan esittelemällä eri korutyyppejä kuvin ja sanoin sekä valottamalla niiden historiaa. Tämä teoriaosuus oli osaltaan tukemassa suunnitteluprosessia.</p> <p>Valmistusprosessissa syntyi korut sekä morsiamen hääkampaukseen, että sulhasen hiuksiin. Morsiamelle valmistettiin korukampa, sekä kaksi pinniä. Sulhaselle valmistettiin kaksi hela -mallista hiuksiin pujotettavaa korua. Kaikkien korujen valmistusmateriaali on hopea. Valmistusmenetelminä käytettiin alipainevalua sekä perinteisiä kultasepän työmenetelmiä. Työssä hyödynnettiin myös 3D-mallinnusohjelman käyttöä. Valmiista koruista kerättiin käyttäjäpalaute.</p> <p>Opinnäytetyön lopuksi pohditaan uniikkien korujen muuntamista sarjatyöhön sopiviksi, asiakastyön toteuttamista jatkossa sekä projektista saadun opin soveltamista tulevaisuudessa omassa yrityksessä.</p>	
Avainsanat Koru, korukampa, pinni, hela, alternative, hääkoru, valu	

Field of Study Culture			
Degree Programme Degree Programme in Design			
Author(s) Laura Turkulainen			
Title of Thesis Until Death Do Us Part – Wedding hair jewellery for an alternative couple			
Date	12.5.2018	Pages/Appendices	63
Supervisor(s) Jarno Räsänen			
Client Organisation /Partners			
<p>Abstract</p> <p>The subject of this thesis was to design and manufacture bridal hair jewellery for an alternative styled bride and groom. The design process was made in a collaboration with the two customers. Master goldsmith Eero Hintsanen acted as a mentor and shared professional information with the author during the process.</p> <p>The history of head ornaments was studied and the different kind of hair jewellerys are introduced in this thesis. The theory section was used as one source of inspiration in the design process.</p> <p>In the jewellery manufacturing process a skull decorated comb and two hair pins were made for the bride, and two ornamented hair beads were made for the groom. The material of the jewellery is 925 silver. The manufacturing methods were lost-wax casting with traditional goldsmith's techniques. Computer-assisted 3D-modelling was also used in the design process.</p> <p>This thesis includes consideration of transforming an unique piece of jewellery into a mass production product and pondering what one has to keep in mind while starting a customer project in jewellery making business. The information from this project is also going to be applied in the future when the author is establishing a new jewellery company.</p>			
<p>Keywords</p> <p>Bridal jewelry, wedding jewelry, alternative, comb, hairpin, lost-wax casting</p>			

SISÄLTÖ

1	JOHDANTO	5
1.1	Työn tausta	6
1.2	Työn kulku ja tavoitteet	8
2	HIUSTEN KORUT	11
2.1	Yleistä	11
2.2	Eri korutyypit	12
3	SUUNNITTELUPROSESSI	27
3.1	Pohjatyö	27
3.1.1	Asiakaspari ja häät	27
3.1.2	Käyttäjätiedon hankinta	29
3.2	Luonnosteluvaihe	31
3.3	Hahmomallit ja kokeilut	32
3.4	Palaute luonnoksista	35
3.5	Luonnosten jatkojalostus	36
4	KORUJEN VALMISTUS	39
4.1	Morsiamen korut	39
4.2	Sulhasen korut	43
4.3	Valmiit korut	45
4.4	Asiakasparin palaute koruista	49
5	JATKOSUUNNITELMAT	51
5.1	Uniikin korun muuntaminen sarjatuotettavaksi tuotteeksi	51
5.2	Pohdintaa asiakastyön tekemisestä jatkossa	53
5.3	Jatkosuunnitelmat omassa yrityksessä	55
6	POHDINTA	58
7	LÄHTEET	60

1 JOHDANTO

Koristeelliset pinnit, kammot, kruunut ja muut hiusten korut ovat kiehtoneet minua näyttävyydellään jo useamman vuoden ajan. Valitsin hiusten korut opinnäytetyöni aiheeksi, koska halusin tutustua syvemmin niiden monimuotoiseen maailmaan, löytää tietoa eri korutyypeistä ja tutkia lyhyesti niiden historiaa. Halusin laajentaa ymmärrystäni niiden rakenteellisista ominaisuuksista ja pohtia, mitä seikkoja niiden valmistusprosessissa tulee ottaa huomioon.

Kuva 1. Alternativetyylinen hääkutsu CraftyBeanDesign -yrityksen Etsy -nettikaupassa (CraftyBean-Design, 2018.)

Tässä opinnäytetyössä suunnittelen ja toteutan hiusten korut asiakkailleni, alternativetyyliselle hääparille. Korut tulevat koristamaan heidän hiuksiaan ja täydentämään parin asukokonaisuuksia heidän hääpäivänään. Korujen suunnittelu tehdään asiakaslähtöisesti parin toiveet ja ideat huomioon ottaen. Suunnitteluprosessissa kiinnitän huomiota tummanpuhuvan vaihtoehtoisen tyylin lisäksi korujen valmistettavuuteen ja käytännöllisyyteen. Pyrin myös löytämään ratkaisuja korujen sarjatyöstettävyyteen ja kehittämään näin taloudellisen ajattelun taitojani.

Alternativetyyli yhdistetään sanana yleensä alakulttuureihin, kuten grunge-, gootti- tai katumuotiin. Yleisesti ottaen alternativetyylillä tarkoitetaan valtavirrasta poikkeavaa, sananmukaisesti vaihtoehtoista. Tyyleihin kuuluu olennaisena kapinahenkisyys ja vastavirtaan kulkeminen. (Rebels Market.) Kuvassa 1 on esimerkki alternativetyylin käyttämisessä hääkutsussa ja kuvassa 3 esimerkki alternativetyylisten morsiamen hääpukukokonaisuudesta.

Sana hiuskoru on aiemmin historiassa viitannut koruun, jonka materiaalina on käytetty aitoja hiuksia (kuva 2). Hiuskorut ovat olleet esimerkiksi surukoruja, *memento mori*-koruja, joita tehtiin paljon erityisesti viktoriaanisella ajalla 1800-luvulla. Tyypillistä oli, että koruun käytettiin vainajan tai muun läheisen ihmisen hiuksia. (Fay Cullen.) Tässä opinnäytetyössä puhutaan hiusten koruista, pään alueelle sijoitettavista koruista ja termeittäin eri korutyypeistä, jotta hiuskoru-sekaannuksilta vältyttäisiin. Opinnäytetyössäni ei käytetä hiuksia materiaalina.

Kuva 2. Hiuskoru, jossa on käytetty materiaalina aitoja hiuksia (Fay Cullen, 2018.)

1.1 Työn tausta

Halusin lähteä tekemään opinnäytetyötä aiheesta, josta olisi hyötyä oman ammatillisen kehittymiseni kannalta. Tavoitteenani oli toteuttaa työ, joka toimisi ponnahduslautana, kun alan valmistuttuani harjoittaa ammattiani itsenäisenä yrittäjänä. Halusin sisällyttää opinnäytetyöhöni asiakastyön, jotta korumuotoilijan ammatissa keskeinen — asiakaslähtöinen suunnittelu — tulisi tutummaksi.

Kuva 3. Esimerkki alternativetyylisen morsiamen asukokonaisuudesta (Tyler Branch, 2016.)

Löysin opinnäytetyölleni aiheen syksyllä 2017 ollessani työharjoittelussa Chao-Hsien Kuon ja Eero Hintsasen opissa, Chao & Eero -yrityksessä. Kultaseppämestari Eero Hintsanen lupautui toimimaan mentorina opinnäytetyöprosessissani ja esittelin harjoittelussa ollessani hänelle mahdollisia opinnäytetyön aiheita aina, kun sellainen tuli mieleeni. Sopivan aiheen valinta tuntui aluksi hankalalta, koska yritin kovasti keksiä omaperäisen aiheen tutkimuksellisesta näkökulmasta. Lopulta totesin, että oikeasti haluaisin vain suunnitella ja valmistaa jonkin kookkaan ja näyttävän pään alueelle asetettavan korun, esimerkiksi korukamman. Ajatuksenani oli etsiä asiakkaakseni rock- tai alternativetyylinen morsian, joka kaipaisi hääkampaukseensa tyyliinsä sopivaa hiusten korua. Aihetta pyöritellessäni muistin, että ystäväni on menossa naimisiin elokuussa 2018. Hän pitää alternative- ja goottityylistä, joten hän oli tyyllisesti täydellinen asiakas tähän projektiin. Kysyin häneltä, haluaisiko hän suunnittelemani korun hääkampaukseensa, ja hän innostui oitis ajatuksesta. Ehdotin korua myös sulhaselle, joka niin ikään innostui aiheesta.

Jotta työ ei olisi jäänyt pelkäsi asiakastyöksi, halusin mukaan eri hiusten koruista kertovan historiaosuuden. Historiaosuuden avulla halusin syventää tietämystäni hiusten koruista ja saada lisää inspiraatiota korujen suunnitteluun. Halusin nähdä, löytyisikö historiasta jokin korumalli tai elementti, joka voisi toimia jossain muodossa myös nykypäivänä.

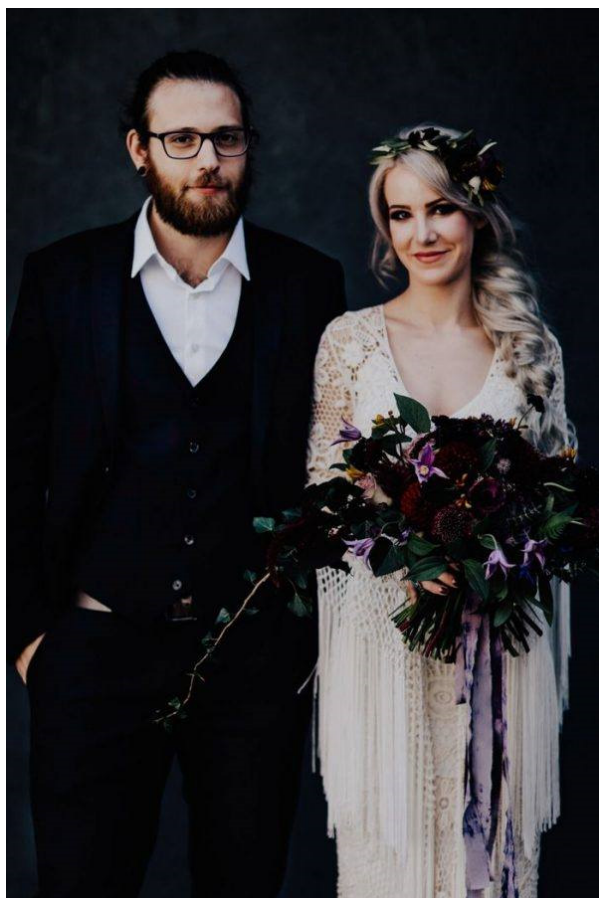
Kuva 4. Lilith -korukampa (Laura Turkulainen, 2016.)

Opinnäytetyön aihe tukee jo aiemmin aloittamaani liikeidean hahmotelmaa, jota aloin työstää 2. opintovuonna Tuotevisualisointi ja myyntitapahtumasuunnittelu –kurssilla. Tuon kurssin puitteissa kehitelin ideaa korualan yrityksestä, joka olisi erikoistunut nimenomaan juuri hiusten koruihin ja muihin näyttäviin, jopa teatraalisia elementtejä huokuviin koruihin. Yksi näistä liikeideahahmotelmaa varten ideoimistani koruista oli Lilith-kampa, kuparilevystä valmistettu korukamman prototyyppi kallolla ja ruusuköynnöksillä (kuva 4).

Lilith -korukampa oli opettavainen työ. Se oli ajallisesti liian työläs valmistaa, minkä vuoksi siitä ei sellaisenaan olisi ollut sarjatuotettavaksi koruksi. Kaikki osat on liitetty yhteen juotoksilla, mistä johdettujen kampaosassa ei ollut juurikaan jännitettä tallella. Niittaaminen olisi ollut teknisesti parempi ratkaisu, koska se olisi säilyttänyt kampaosan jännitteet tehden siitä jämekämmän. Itse kampaosan malli ei ole myöskään kovin tukeva hiuksissa, koska kamman piikkien välit ovat melko väljät. Korun painopisteen hakemisessa olisi myös ollut parannettavaa. Tein tuossa työssä useita virheitä, mutta osaan ottaa niistä opikseni suunnitellessani hiusten koruja opinnäytetyötä varten. Tämä tukee osaltaan ammatillista kehittymistäni.

1.2 Työn kulku ja tavoitteet

Tavoitteeni on suunnitella ja valmistaa onnistuneita, asiakasparin tyyliä, näyttäviä, mutta käytännöllisiä koruja. Asiakaspari pääsee useassa vaiheessa vaikuttamaan valmistettävien korujen suunnitteluprosessiin. Ensimmäiset suunnittelupalaverit hoidetaan asiakkaiden kanssa kasvotusten, mutta prosessin edetessä yhteydenpito toteutetaan pääosin internetin välityksellä välimatkan vuoksi.

Kuva 5. Dark & Bohemian -tyylistä, vaihtoehtoista hääpukeutumista ja rekvisiittaa (Addison Jones Photography, 2017.)

Tutustun aluksi erilaisiin hiuksiin ja pään alueelle asetettaviin koruihin niiden historian ja rakenteellisten ominaisuuksien kautta, jotta saan selkeän kokonaiskuvan erilaisista korutyypeistä. Perehdyttyäni aiheeseen riittävästi ryhdyn haastattelemaan asiakasparia ja selvittämään, millaisia toiveita heillä on toteutettavien korujen suhteen. Aloitan luonnostelun parin toiveiden pohjalta ja kirjallisuudesta hankkimaani pohjatietoa hyödyntäen. Luonnostelun tueksi rakennan hahmomalleja eri materiaaleja käyttäen. Kolmiulotteisten pikamallien avulla hahmotan paremmin korun koon suunnitteluprosessin aikana ja myös sommittelu on niiden avulla helpompaa.

Teen syntyneistä luonnoksista asiakkaille kuvallisen esityksen, joista saamani välipalautteen jälkeen valitaan ne luonnokset, joita lähdetään viemään eteenpäin. Asiakasparilta saadun palautteen perusteella luonnoksia jatkojalostetaan, kunnes lopulliset, asiakkaille mieleiset korumallit ovat selvillä. Suunnitteluprosessissa syntyy sekä sulhaselle että morsiamelle korut, mitkä viimeistelevät heidän asukokonaisuutensa parin häpäivänä. Valmiit korut jäävät asiakasparille, joten he voivat pukea korut ylleen myös häiden jälkeen. Korujen materiaalina käytetään hopeaa. Valmiista koruista kerätään lopuksi käyttäjäpalaute.

Tavoitteenani on saada lisää varmuutta tekemiseeni, kasvattaa ymmärrystäni sarjatuotettavien korujen suunnittelussa ja vahvistaa jo opittuja taitojani korunvalmistuksessa. Tämä auttaa minua koulun

jälkeen saavuttamaan pitemmän tähtäimen tavoitteeni, oman korualan yrityksen. Pyrin siihen, että opinnäytetyön suunnitteluprosessista syntyy myös muita korumalleja, joita voin hyödyntää suunnittelun lähtökohtana rakentaessani ensimmäistä omaa korumallistoani.

Käytän korujen valmistusprosessissa työmenetelminä alipainevalutekniikkaa sekä perinteisiä kulta-sepän käsityömenetelmiä. Työssä hyödynnetään myös 3D-mallinnusohjelman käyttöä. Korujen valmistusprosessin päätteeksi aion pohtia mitä toimenpiteitä pitäisi tehdä, että työ saataisiin kustannustehokkaammaksi. Tämä on erityisen tärkeää oman yrityksen liikeidea mieltiessä, jotta yrityksen toiminta olisi kannattavaa.

2 HIUSTEN KORUT

2.1 Yleistä

*Indeed, it may be that we have
always felt the desire to adorn the head,
the centre of intelligence
and the source of emotional expression.
(Munn 2002, 6.)*

Kuva 6. Kruunu, tekijä Eero Hintsanen (Ofer Amir, 2013)

Kirjallisuudesta löytyvien tietojen mukaan hiusten korut ovat kautta aikojen kertoneet niiden käyttäjien roolista yhteisössä, ja kertovat yhä omaa sosiaalista ja kulttuurillista historiaansa. Valloillaan ollut hiusmuoti on vaikuttanut paljon hiusten koruihin.

Nykyään hiusten korujen suosio ja mallit vaihtelevat tyylivirtausten mukaan. Benchmarkingista selvisi, että hiusten koruja löytyy tänä päivänä lähinnä asusteita ja vaatteita myyvistä ketjuliikkeistä. Näiden korujen materiaalit ovat jalometallien sijaan korumetalliseoksia ja kivet lasia tai muovia, minkä vuoksi ne ovat edullisia, kaiken kansan saatavissa olevia koristeita (kuva 7). Arvokkaammista materiaaleista valmistettuja hiusten koruja löytyy käsityöläisten, kultaseppien ja korumuotoilijoiden valmistamina (kuva 6) esimerkiksi Etsystä. Suurimmilta suomalaisilta koruvalmistajilta, kuten Kalevala Korulta, hiusten korut puuttuvat mallistoista. Hiusten koruilla on kuitenkin yhä merkittävä asema hääpukeutumisessa. Tästä kertoo se, että vaatimattomienkin hää- ja juhlapukeutumiseen

erikoistuneiden liikkeiden tuotekatalogeista löytää varmasti monipuolisen valikoiman hiusten koristeita (Munn 2002, 25).

Kuva 7. Nykyaikainen hiuspinni lasikivillä ja muovihelmillä (Glitter, 2018.)

2.2 Eri korutyypit

Aigrette

Timantein koristeltu, sulkien somistama aigrette on pystysuuntainen hiusten koru (Swarbrick 1996, 73), jota naiset käyttivät koristamaan päähinettään tai kampaustaan. Timantein ja rubiinein koristellut aigretet olivat myös näyttävä lisä osmanisulttaanien ja intialaisten hallitsijoiden turbaaneissa ja heidän hevostensa seremoniallisissa päähineissä (kuva 9). (Encyclopædia Britannica.)

Kuva 8. Lily Elsie ja otsapantaan kiinnitetty aigrette 1900-luvun alussa (Pinterest, 2018.)

Kuva 9. Aigrette turbaanin koristeena (Pinterest, 2018.)

Aigrette oli suosittu muotitietoisten eurooppalaisten naisten keskuudessa 1600-luvulta 1700-luvun lopulle, jolloin he käyttivät korua muhkeisiin kiharakampauksiin kiinnitettyinä (Encyclopædia Britan-

nica). Koru tuli uudelleen muotiin 1800-luvun lopulla. 1900-luvun alussa (kuva 8) aigretteja käytettiin etenkin pään ympäri kulkevaan hiuspantaan kiinnitettynä, strassein tai jalokivin koristeltuina. (Adin - Fine Antique jewelry.)

Diadeemi

Sana *diadem* tarkoittaa suomeksi otsaripaa tai -vannetta. Otsalle asetettavat, täyden kehän muotoiset diadeemit tulivat Suomessa tutuiksi 1700-luvun aikana (Fagerström 1986, 249), mutta maailmalla niiden tiedetään olleen hallitsijoiden merkkejä jo muinaisen Egyptin aikakaudella, jolloin niitä käyttivät faaraot ja heidän vaimonsa. Niiden mallit ja design ovat vuosisatojen aikana kehittyneet siroista lehtiköynnösmäisistä kultadiadeemeista näyttäviin hopeisiin, vankkarakenteisiin malleihin. (Black 1974.)

Usein diadeemit kiinnitettiin paikoilleen pitkän hiuspinnan avulla. Varsinkin naisten käyttämissä diadeemeissa oli otsalla ja ohimoiden kohdalla pitkiä, riipusmaisia koristeita (kuva 10). Diadeemien monimuotoisissa koristeluissa on käytetty esimerkiksi jalokiviä ja helmiä, pakotustekniikalla tehtyjä koristeita sekä myöhemmin myös filigraanitekniikoita. Keskiajalla Länsi-Euroopassa suosittiin diadeemien koristeina myös emaloituja yksityiskohtia. (Adin - Fine Antique jewelry). Myöhemmillä aikakausilla Englannissa ja Ranskassa diadeemi kehittyi muodoltaan puolipyöreäksi. Niiden pinnat koristeltiin lukuisilla jalokivillä. (Opals information.)

Kuva 10. Antiikin Kreikan aikainen diadeemi riippuvilla koristeilla (Pinterest, 2018.)

Suomessa suurikokoisia, näyttäviä diadeemeja käytettiin harvoin. Diadeemit olivat meillä sirorakenteisia ja useimmiten niiden sijasta käytettiin korukamvoja. Diadeemista kehittyivät vähitellen porvariston piireissä suosittu, yksinkertaisemmat otsa- ja hiuspannat. (Fagerström 1986, 98-120.)

Ferronière

Ferronière koostuu pään ympäröivästä koruketjusta tai nauhasta sekä riipuksesta, joka asetetaan korkealle otsalle hiusrajan tuntumaan, usein jakauksen kohdalle (Swarbrick 1996, 154). Myöhemmin koruun lisättiin kaksi lisäriipusta, yksi molemmille ohimoille. Riipus tai riipukset olivat usein jalokivin koristeltuja. (Adin - Fine Antique jewelry.)

Kuva 11. Ferronière koruketjulla (Pinterest, 2018.)

Italialaista alkuperää olevan korun materiaalina käytettiin 1400-luvulla pään taakse solmittua silkki- tai samettinauhaa. Tyyli nousi jälleen pinnalle 1800-luvun alussa. Nauha korvattiin tuolloin kultaketjulla (kuva 11) tai helminauhalla. (Adin - Fine Antique jewelry.)

Termin uskotaan juontavan juurensa Leonardo Da Vincin maalaamaan muotokuvaan, *La Belle Ferronière*, jossa kuvatus naisen otsalla lepää riipuksella somistettu nauha (kuva 12). Joskus uskottiin, että kuvassa oleva nainen olisi sepän vaimo (ferronière), mutta uskomus osoittautui myöhemmin vääräksi. (Adin - Fine Antique jewelry.)

Kuva 12. La Belle Ferronière. Leonardo Da Vincin maalaus vuodelta 1493/4. Öljy puulle, (63x45cm) Louvre, Pariisi.

Kokoshnik

Sana kokoshnik viittaa venäläisen talonpoikaisväestön päähineeseen, jollaista venäläisnaiset ovat jo ainakin 1600-luvulta lähtien käyttäneet osassa maata (Russiapedia). Perinteisten kokoshnik -päähineiden koko ja muoto vaihtelivat. Jotkut olivat jättiläismäisen suuria, toiset taas pienempiä. Useimmiten päähineen perusmuoto oli puolikuun mallinen (kuva 13). Monet niistä sidottiin pään taakse nauhan avulla. (The Court Jeweller.)

Kokoshnikin runko on tehty paksusta kankaasta tai vaijerista. Päähineen koristeellisen yläosan korkea kaari ulottuu usein molemmin puolin korvien korkeudelle, mutta se voi laskeutua myös alemmas, jopa hartioiden tasolle asti (kuva 14). Suurikokoisimmat kokoshnik-päähineet eivät ole olleet tarkoitettuja päivittäiseen käyttöön, vaan ainoastaan erikoistilaisuuksia varten. Varsinkin vihkiäisissä käytetyissä malleissa helmikoristelut ovat olleet suosituimpia (Russiapedia).

Kuva 13. Perinteinen venäläinen kokoshnik –päähine (Pinterest, 2018.)

Kuva 14. Balettitanssija Anna Pavlova ja helmin koristeltu kokoshnik (Pinterest, 2018.)

1800-luvulla venäläiset tsaarinnat ja herttuattaret ottivat vaikutteita Napoleonin hovissa suostuista, eurooppalaisista tiaroista, ja yhdistivät näitä vaikutteita venäläisiin päähinemuotoihin. Kokoshnik muokkaantui pienemmäksi, puolikuun malliseksi, sädekehää muistuttavaksi pääkoristeeksi. (The Court Jeweller.)

Kuva 15. Kuningatar Elizabeth II ja kokoshnik –tiara (Daily Mail, 2018.)

Kokoshnik -tyylisestä tiarasta tuli suosittu Euroopassa 1800-luvun lopulla. Tsaarina Marie Feodorovnan sisar, Yhdistyneiden Kuningaskuntien Kuningatar Alexandra, pyysi saada tiaran, joka olisi samanmuotoinen kuin hänen sisarensa kokoshnik vuodelta 1888. Valmistettiin kokoshnik-tiara, jonka jalometallisessa rungossa on istutettuna lukuisia timantteja (kuva 15). Vuosikaudet suvussa kulkeutunut tiara on käytössä nykyään Kuningatar Elizabeth II:lla. (The Court Jeweller.)

Korukampa

Kuten nimi kertoo, korukampa kiinnitetään kampaukseen korussa olevan kiinnityskamman avulla. Sitä voidaan käyttää sitovana elementtinä erilaisissa kampauksissa tai yksinkertaisesti kampauksen koristeena. (Roney 2001, 135.) Korukampa on malliltaan usein hieman kaareva, yläosa on koristeellinen ja alaosa koostuu yksirivisestä piikkirivistöstä. Piikkien lukumäärä, leveys ja pituus vaihtelevat malleittain. (Adin - Fine Antique jewelry.)

Koristeellisia kampoja on valmistettu esimerkiksi eri metalleista, meripihkasta, korallista, luusta ja kilpikonnaan kuoresta. Renessanssin ajoista lähtien niitä on koristeltu jalokivin, helmin, cameoin tai metallintyöstömenetelmin, kuten pakotus- ja kaiverrustekniikoin. Art Nouveau -tyylin kukoistaessa 1800-1900-lukujen vaihteessa korukampa oli suosittu asuste, ja kampojen koristeluissa käytettiin näyttäviä emalointitekniikoita (kuva 16) (Swarbrick 1996, 85; Adin - Fine Antique jewelry).

Kuva 16. Korukampa hääkampauksessa (Pinterest, 2018.)

Japanissa korukampojen uskottiin suojelevan morsiamia ja tuovan onnea. Kamman hävittäminen oli erittäin huono enne. Kampojen symbolista mahtia kuvastaa myös se, että mikäli nainen halusi avioeron, hän heitti kamman jalkoihin. (Borel & Taylor 1994, 111.)

Kuva 17. Korukampa emaloiduilla yksityiskohdilla (Pinterest, 2018.)

Korukammat ovat nykyisin yksi suosituimpia koristeita morsianten hääkampauksissa (kuva 17). Niiden tyylikirjo on laajaa, mikä mahdollistaa omaan tyyliin sopivan korun löytämisen helposti. Kampa toimii parhaiten kampauksissa pään takana tai sivulla, mutta sitä voidaan käyttää myös auki olevissa hiuksissa, kun hiukset kurotaan toiselle puolelle päätä ja kiinnitetään kammalla. (Hair Comes the Bride.)

Kruunu

Kruunusta puhuttaessa tarkoitetaan usein täyden ympyrän muotoista näyttävän kokoista korua, jota pidetään pään päälle asetettuna (Roney 2001, 135). Kruunu on kehittynyt hiuksissa pidetystä seppeleestä. Sitä pidetään menestyksen symbolina sekä kunnian ja maallisen arvon merkinä (kuva 18). Eri muodoilla ja materiaaleilla on ollut erilaisia symbolisia merkityksiä. (Fagerström 1986, 37; Adin - Fine Antique jewelry.)

Kuva 18. Kuningatar Elizabeth I sekä Elizabeth II (Pinterest, 2018.)

Kruunut ovat myös perinteisesti kuuluneet morsiamen asuun. Morsiuskruunun käyttö on pohjoismaissa vanha tapa, josta on tietoja 1500-luvulta asti sekä säätyläis- että talonpoikaishäistä. Keskiajan mystiikan vaikutuksesta morsiuskruunu rinnastettiin Neitsyt Marian kruunuun ja näin morsiuskruunusta tuli neitsyyden symboli. (Naimisiin.info.) Suurimmat morsiuskruunut painoivat yli kaksi kiloa (Fagerström 1986, 38).

Kuva 19. Paattisten seurakunnan morsiuskruunu, jonka on valmistanut helsinkiläinen hopeaseppä K. A. Lind vuonna 1943. (Turun ja Kaarinan Seurakuntayhtymä, 2018.)

Kuva 20. Siroa lottakruunua käyttävä morsian. (Nostalgiset Naiset, 2018.)

Seurakunnat teettivät morsiamille lainattavia kruunuja, joiden tarkoitus oli korostaa morsiamen neitsyyttä, ihannenoromia, jota kirkko yritti melko turhaan vuosisadat pohjoismaissa juurruttaa talonpoi-

kaisväestöön, jonka käytänteenä oli aloittaa avioelämä heti kun avioliitosta oli sovittu eikä vasta vihkimisen jälkeen. Jos kruunua kantanut morsian sai lapsen kovin pian, pariskunta joutui maksamaan sakkoa. Tällaista sakkoa kutsuttiin kansanomaisesti tervarahaksi, koska kuuleman mukaan kertyneillä rahoilla tervautettiin kirkon kattoa (Naimisiin.info).

Kuva 21. Suomalainen hääpari ja helykruunu 1920-luvulta (Pinterest, 2018.)

Kun säätyläiset luopuivat morsiuskruunun käytöstä, he ryhtyivät käyttämään sepeleitä. Talonpoikaismorsiamet Suomessa ryhtyivät kalleista metalleista valmistetun kruunun asemesta käyttämään koristeltuja korkeita helykruunuja (kuva 21). Tällaisia kruunuja käytettiin vanhakantaisilla seuduilla 1900-luvulle asti. Morsiuskruunut olivat pienen hetken pois muodista 1900-luvun alussa palatakseen jälleen entistä keveämmässä muodossa osaksi morsiamen pukua. 1910-luvulla ryhdyttiin käyttämään pientä siroa prinsessakruunua, joka oli tavallisesti kullattua hopeaa (kuva 20). Sellaisen saattoi vuokrata esimerkiksi kultasepäntiikkeestä. (Naimisiin.info.)

Panta

Hiuspannat ovat pään muotoa mukailevia hiusten koristeita, joiden mallit vaihtelevat kapeista ja langamaisista leveämpiin malleihin (Roney 2001, 135). Panta voi olla hevosenkengän muotoinen, jäykästä materiaalista valmistettu kampauksen koriste, tai vaihtoehtoisesti kankaasta tai muusta elastisesta materiaalista valmistettu, solmittava tai pinnein kiinnitettävä asuste.

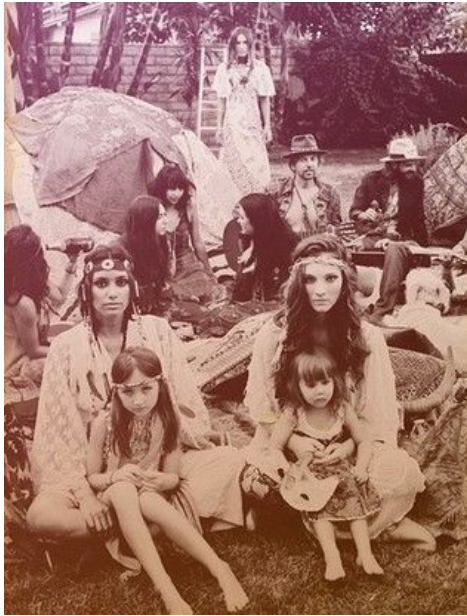
Kuva 22. Päänsärlyn lievittämiseen käytetty solmittava otsapanta (Vintage Textile, 2018.)

1920-luvun alussa käytettiin kankaasta valmistettua panta, jonka uskottiin tiukasti pään ympärille sidottuna lievittävän päänsärkyä. Vuosikymmenen edetessä alun perin lääketieteelliseen tarkoitukseen kehitetyistä pannoista kehittyivät koristeelliset otsapannat, jotka ovat meille edelleen tuttuja osana ikonista 20-luvun muotia (kuva 23). Pantaan saatettiin kiinnittää myös näyttävä aigrette, jolla saatiin luotua vaikutteita itämaisestä mystiikasta (kuva 8, sivu 13). Näyttävä asuste oli myös käytännöllinen, koska sen avulla kampaus saatiin pidettyä kohdillaan jazzin pyörteissäkin (Sheep & Stitch).

Kuva 23. Otsapanta viimeisteli 20-luvun flapper -tyylin (Pinterest, 2018.)

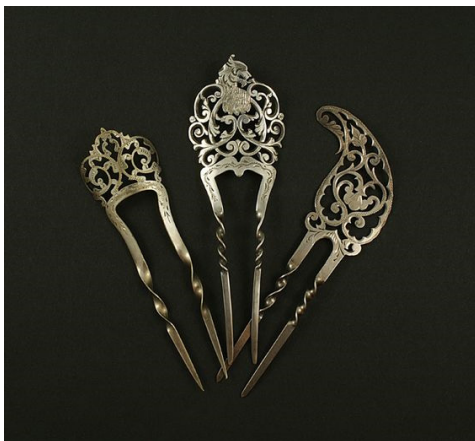
Hiuspannat olivat pinnalla myös 60-70-luvulla, kun hippiliikkeen myötä muotiin tuli luonnollinen, pehmeä tyyli (kuva 24). Etnotyylin korostamiseksi hiukset somistettiin otsapannalla tai kukkasilla. (Haapasalo & Kallinen & Teerijoki 2015, 93.)

Kuva 24. Hippityyliin kuuluivat erilaiset otsapannat (Pinterest, 2018.)

Pinni

Hiuspinni tai hiusneula on pitkänomainen apuväline, jota voidaan käyttää kampauksen rakentamiseen, hiusten sitomiseen tai kampauksen koristeena. Pinnejä on aikojen saatossa valmistettu esimerkiksi norsunluusta, kilpikonnän kuoresta, metallista tai puusta. Niiden design on viimeistelty koristeellisella ornamentiikalla (kuva 25), erilaisilla korukivillä tai emalilla. Nykyaikaiset hiuspinnit valmistetaan tavallisesti metallilangasta ja taivutetaan U-muotoon (kuva 7). Pinnejä on saatavilla eri pituuksissa, ja yleensä niissä on muutamia pieniä lisäkaaria, jotka auttavat pinniä pysymään paikallaan kampauksessa. (Jewelry Info Place.) Pinnit toimivat hiuksissa yksittäisinä kappaleina tai isompana ryhmänä, jolla voidaan luoda kampaukselle näyttävä ja koristeellinen ulkoasu (Roney 2001, 135).

Kuva 25. Metallista valmistettuja, koristeellisia hiuspinnejä (Pinterest, 2018.)

Pinnit ovat olleet etenkin aasialaisissa kulttuureissa suosittuja hiusten koristeita. Japanissa naiset joka sosiaaliluokasta käyttivät perinteisesti metallista tai lakatusta puusta valmistettuja pinnejä hiuksissaan. Korealaiset naiset käyttävät yleensä vain vähän koruja, mutta koristavat kampauksiaan erilaisilla pinneillä (Borel & Taylor 1994, 111-178).

Kuva 26. Japanilaisia hiuspinnejä (kanzashi) (Pinterest, 2018.)

Sepele

Sepele on peräisin esihistorialliselta ajalta, ja keskiajallakin sitä pidettiin hiusten siteenä (Fagerström 1986, 35). Sepele on täyden kehän muotoinen koru, jossa voidaan nähdä kukkia, oksia, kasviköynnöksiä tai nauhoja. Sepeleellä kampaukseen saadaan luotua romanttinen, orgaaninen ilme, ja se voidaan valmistaa myös luonnonkukista (kuva 28). (Roney 2001, 135; Shimer 2004, 112.)

Kuva 27. Myrttisepele ohutta kultalevyä. (The Museum of Fine Arts, Houston, 2018.)

Antiikin Kreikan aikakaudella kasveista, kuten laakerinlehdistä, muratista ja myrtistä tehdyillä seppeleillä kruunattiin urheiluiissa menestyneitä henkilöitä, sotilaita sekä kuninkaallisia. Seppeleitä tehtiin myös kullasta ja hopeasta samoihin käyttökohteisiin tai uskonnollisiin tarkoituksiin. Myrttiseppeleet (kuva 27) olivat kreikkalaisten keskuudessa suosittuja etenkin häissä, koska myrtti yhdistettiin rakkauden jumalatar Afroditeen. (The Museum of Fine Arts, Houston.)

Hellenistisen kauden (300-30 Eaa.) seppeleet tehtiin paperinohuesta kultalevystä. Korut olivat hyvin hauraita, minkä vuoksi niitä ei ollut tarkoitettu varsinaiseen käyttöön, vaan tällaisia seppeleitä käytettiin hautajaisseremonioissa. Korut puettiin vainajien ylle, ja useimmat tähän päivään asti säilyneistä antiikin ajan seppeleistä onkin löydetty juuri haudoista. (The Museum of Fine Arts, Houston.)

Ruotsi-Suomessa seppelemäistä hiusnauhaa käytettiin 1500-luvun lopulle asti. Seppelettä tavanomaisempia olivat helmi- ja kultanauhat. Säätyläispiireissä helmiseppele siirtyi 1500-luvun puolivälissä hiuksista päähineeseen. Hattunauhan tapaista helmiseppelettä päähineissään saattoivat pitää myös säätyläismiehet. (Fagerström 1986, 35.)

Kuva 28. Luonnonkukista valmistettu seppele alternativetyylisillä kallokoristeilla (Junebug Weddings, Addison Jones Photography, 2017.)

Tiara

Prinsessatyylin viimeistelevä tiara saa varmasti kaikessa komeudessaan morsiamen tuntemaan olonsa päivän kuningattareksi ja huomion keskipisteeksi (Munn 2002, 25). Morsianten lisäksi tiaroita ovat käyttäneet hovien prinsessat ja kuningasperheiden naiset (kuva 30). Pramea tiara on myös paljon käytetty asuste tanssiaisissa. (MadeHow.)

Tiara -nimitys on osittain vakiintunut tarkoittamaan lähes kaikenlaisia kehän tai puolipyörän mallisia pään päälle asetettavia koruja (kuva 29). Näiden näyttävien korujen koristeluina käytetään säihkyviä jalokiviä, timantteja tai strasseja, ornamenttiikkaa tai helmiä. (Munn 2002, 12; Roney 2001, 135.) Tiaran runko on tyypillisesti kevytrakenteinen ja siro. Rungon molemmissa päissä saattaa olla pienet kammot, joiden avulla tiara asettuu tukevasti hiuksiin. (MadeHow.)

Kuva 29. Kuningatar Elizabeth I piti tiaraa 20-luvun tyyliin otsalle asetettuna (Pinterest, 2018.)

Tiara on rungoltaan kaareva, ja koristeosan keskikohta on yleensä muuta runkoa korkeampi. Koristelut ovat useimmiten symmetrisiä. Viktoriaanisella kaudella Englannissa tehtiin myös kaulakoruja, joiden keskusosaa pystyi käyttämään kuten tiaraa (Adin - Fine Antique jewelry). Tiara voi olla malliltaan myös yksinkertainen ja huomaamattomampi, tuoden huomiota enemmän korun käyttäjän kasvoille (Shimer 2004, 2004).

Kuva 30. Prinsessa Diana helmin ja timantein koristellussa tiarassaan (Vogue, 2018.)

3 SUUNNITTELUPROSESSI

3.1 Pohjatyö

3.1.1 Asiakaspari ja häät

Kuva 31. Hääkattaus (Pinterest, 2018.)

Piia ja Ari ovat alternativetyylinen pariskunta. Heidät vihitään elokuussa 2018. Morsian Piia suosii pukeutumisessaan tummia värejä, mutta uskaltaa käyttää rohkeasti myös kirkkaita värisävyjä tehokeinona. Hän on hyvin eläinrakas, nauttii teenjuonnista, kuuntelee raskasta musiikkia, pitää askartelusta ja koristelee pariskunnan yhteistä asuntoa persoonallisesti ja synkkiä sisustuselementtejä suosien. Hänen mieleensä ovat erityisesti kissat, kauhuelokuvaelementit, fantasia- ja luontoaiheet. Sulhanen Ari harrastaa jökkisautoilua sekä kitaran ja rumpujen soittoa. Hän pitää myös tummanpuhuvasta tyylistä sekä metallimusiikista.

Kuva 32. Vaihtoehtotyylinen hääkakku (Tyler Branch, 2017.)

Kuva 33. Kattaus Piian ja Arin häiden teemaväreillä (Pinterest, 2018.)

Häiden teemavärit ovat viininpunainen, musta ja valkoinen (kuva 33). Värit näkyvät hääpaikan koristeluissa, sekä hääparin ja morsiusneitojen asuissa. Hääkutsussa häävieraita pyydettiin pukeutumaan niin, että jokaisella olisi asussaan jotain viininpunaista. Morsiusneitojen mekot tulevat olemaan mustat viininpunaisella vyöllä. Hääpaikan koristeluissa pari haluaa toteuttaa omaa tyyliään synkkävivahteisilla somistuksilla (kuvat 31 ja 32).

3.1.2 Käyttäjätiedon hankinta

Asiakkaat kertoivat jo suunnittelun alkuvaiheessa, että saisin melko vapaat kädet korujen toteutukseen. Heillä oli kuitenkin muutamia toiveita korujen suhteen.

Piia toivoi, että hänen korunsa asettuisi kauniisti toispuoleiseen kampaukseen. Kiinnitysmekanismina voisi olla kampa tai solki. Hän halusi koruun kalloelementin, esimerkiksi korpin kallon. Piia ehdotti, että kallon voisi sijoittaa esimerkiksi kukan keskelle.

Kuva 34. Piian valitsema esimerkik kuva kukkien malliksi (Garden Therapy, 2018.)

Piia toivoi korussa esiintyvien kukkien terälehtien olevan mieluummin teräväkärkisiä, kuin pyöreitä (kuva 34). Hän ideoi, että korussa voisi olla myös köynnöksiä, jotka voisivat rönsyillä pitkin päätä. Korukivinä voisi käyttää esimerkiksi viininpunaisia kristalleja.

Piia kokosi Pinterestiin taulun häntä kiinnostavista hiusten koruista. Taulusta huomasin hänen mieltyöksensä haltiateemaisiin koruihin (kuva 36). Piian valitsemista korukuvista välittyi pehmeitä linjoja ja luonnonläheisyyttä. Päätin tästä, että Piian korun muodot saisivat olla köynnösmäisiä ja siroja, enemmän orgaanisia muotoja kuin geometrisiä. Korussa voisi olla myös kelttiaiheisia elementtejä, kuten solmuja ja köynnöksiä, sekä mahdollisesti taruolentoja, kuten lohikäärmeitä. Piian Pinterest -taulusta erottui myös hieman synkempää muotokieltä — tauluun oli lisätty koruja mustilla kivillä ja luurankoiheilla (kuva 35). Ajattelin, että koru saisi olla keijumaisen romanttinen, mutta luonnonläheisellä dark & bohemian -sävyksellä, joka tyyllisesti sopii alternativemuotia seuraavalle henkilölle (kuva 5, sivu 9).

Kuva 35. Korukampoja luurankoaiheilla (Pinterest, 2018.)

Kuva 36. Haltiatyylinen circlet –mallinen otsakoru (Elnara's Medieval Bridal Fashions, 2007.)

Piian sivusiilikampaus asettaa omat rajoituksensa hiuksiin asetettavalle korulle. Hiukset kurotaan toiselle puolelle päätä letillä ja koru tulisi asettaa kampaukseen niin, että sitä ei joudu jatkuvasti varomaan tai sen asentoa korjailemaan. En halua, että Piialle aiheutuu korusta ylimääräistä stressiä häätöpäivän aikana, joten koru tulee suunnitella sellaiseksi, missä Piia tuntee olonsa hyväksi. Sen tulee sopia hänen asukokonaisuuteensa ja sen tulee olla laadukkaista materiaaleista huolellisesti valmistettu, näyttävä ja tyylikäs koru.

Kuva 37. Partakoruja (Valhalla Vigor, 2018.)

Arin hiustyylillä on alta lyhyt, päältä pitkä hiusmalli, ”undercut” (kuva 61, sivu 49). Hän on hankkinut hiuksiinsa koruiksi partakoruja (kuva 37) esimerkiksi Timanttilta. Hän käyttää niitä pienessä poninhännässäan pujottamalla hiussuortuvan partakoruun. Koska nämä hänen omistamansa korut ovat tarkoitettu pujotettavaksi partaan, ne ovat sisähalkaisijaltaan liian pieniä, eikä koko pieni poninhäntä mahdu koruun. Siksi hänelle suunniteltavissa koruissa tulee ottaa huomioon, että korun sisähalkaisija on riittävän suuri. Korun paikallaan pysyminen voidaan varmistaa esimerkiksi hiuslenkin avulla.

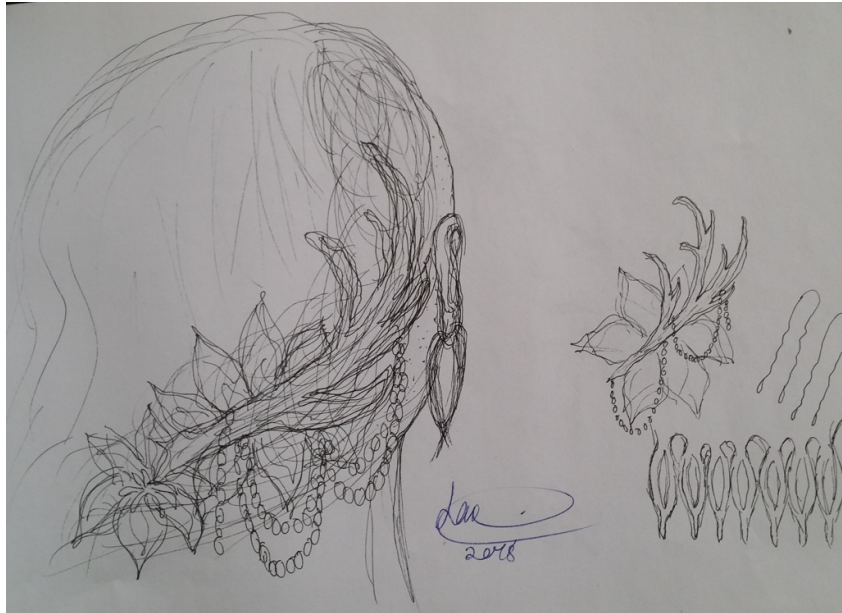

Kuva 38. Kauriin kallo (Gram Union)

Ari toivoi, että korussa olisi kauriin kallo (kuva 38), koska hän on horoskoopiltaan kauris. Piia ehdotti ensin korpin kalloa korunsa aiheeksi, mutta peuran tai kauriin kallo kiinnosti myös kovasti. Ehdotin, että heille tehtäisiin molemmille kaurisaiheiset korut. Näin koruissa olisi ainakin yksi yhteinen elementti, joten ne istuvat hyvin hääparin asukokonaisuuteen ja sopivat tulevalle avioparille myös myöhempää käyttöä varten.

3.2 Luonnosteluvaihe

Keskusteltuani asiakasparin kanssa ja kartoitettuani heidän toiveitaan korujen suhteen, ryhdyin luonnostelemaan erilaisia korumalleja. Luonnosten joukossa oli myös tiaroita ja otsalle asettuvia koruja, vaikka suunnittelupalavereissa alustavasti puhuimme, että Piian toispuoleiseen lettikampaukseen tulee todennäköisesti köynnösmäinen kampa-pinni-kokonaisuus. Halusin kuitenkin luoda Piialle vaihtoehtoja myös näyttävämmistä korumalleista, enkä rajoittaa suunnittelua pelkästään kampoihin ja pinneihin.

Kuva 39. Luonnos (Laura Turkulainen, 2018.)

Luonnoksia syntyi yhteensä yli 130 kappaletta. Kauriin kallo oli vahvasti mukana koruissa, koska se oli toivottu elementti. Luonnoksissa oli myös kukka-aiheita, köynnöksiä ja kelttisolmuja. Hahmottelin joukkoon kivi-istutuksia, helmiä ja ketjuja (kuva 39). Arin korua suunnitellessani pitäydyin pitkälti putkimaisissa perusmuodoissa, joihin hahmottelin erilaisia kuvioiteja.

Kokosin Piialle ja Arille PDF-esityksen piirtämistäni luonnoksista. Lähetin heille kaikki luonnokseni, jotta valinnanvaraa olisi mahdollisimman paljon. Piia ja Ari saivat tutustua luonnoksiin itsenäisesti. Luonnokset oli jaoteltu ryhmiin korutyypeittäin, jotta luonnosten selaaminen olisi asiakasparille helpoa. Huomasin myös, että omatkin ajatukseni selkeytyivät järjestellessä piirroksia eri kategorioihin. Jos kokonaisuudesta näytti puuttuvan jokin oleellinen koruidea, tai jokin luonnos vaati hahmottuakseen viimeistelyä, pystyin tekemään tarvittavat muutokset ennen esityksen lähettämistä.

3.3 Hahmomallit ja kokeilut

Piirrettyjen luonnosten lisäksi tein hahmomalleja käyttäen materiaaleina helmiä, foliota, ketjuja, köynnösnauhaa, messinkilankaa ja kuparilevyä (kuvat 40, 41 ja 42). Asettelussa ja sommittelussa käytin apuna styrox-päätä ja siihen kiinnitettyä peruukkia (kuva 41). Käytin hahmomallien kasaamiseen kuumaliimapistoolia ja foliota, joiden avulla sai nopeasti korumaisia tuloksia aikaan. Foliota oli nopea muotoilla, se muistutti väritään hopeaa ja pysyi hyvin kasassa kuumaliiman avulla.

Kuva 40. Foliosta rakennettuja hahmomalleja (Laura Turkulainen, 2018.)

Olin teipannut styroxpään kiinni pöytään kaksipuolisella teipillä, koska ilman kiinnitystä pää ei kestänyt aloillaan muotoillessani kampausta tai asetellessani hahmomalleja. Kiinnitin peruukin styroxpäähän siten, että toinen ohimo jäi paljaaksi. Tämän tehtyäni sain paremmin tuntumaa siihen, miten korut asettuisivat Piian toispuoleisen kampauksen kanssa.

Ensin suunnittelin hankkivani kaupasta tavallisia pinnejä, joihin voisin liimata erilaisia koruelementtejä, mutta päädyin muotoilemaan hahmomalleihin pinnit rautalangasta. Niissä ei ollut yhtä voimakasta jännitettä, kuin teollisesti valmistetuissa pinneissä, mutta hahmomalleissa en kokenut tämän olevan oleellista. Pinnien avulla sain hahmotettua, miten koruelementti pinniin kiinnitettynä asettuu kampaukseen.

Kuva 41. Erilaisia rakentamiani hahmomalleja styroxpäähän asetettuna (Laura Turkulainen, 2018.)

Kuva 42. Messinkilangasta ja kuparilevystä valmistettu tiaran hahmomalli (Laura Turkulainen, 2018.)

3.4 Palaute luonnoksista

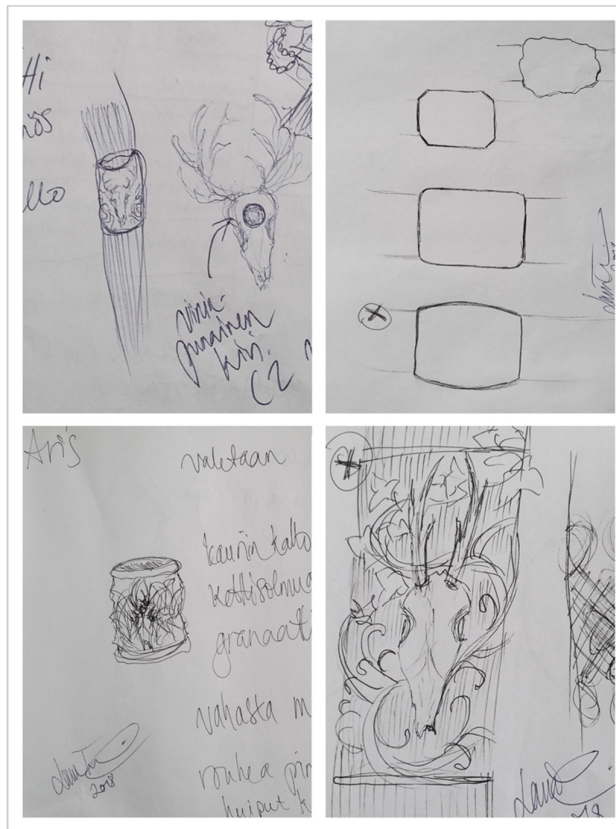
Piia valitsi jatkojalostettavaksi luonnoksia, joissa ideana oli korukamman ja pinnien yhdistelmä. Pääelementti olisi kallolla ja kukkaköynnöksillä koristeltu kampa. Kamman yhteyteen olin luonnostellut pinnien avulla kiinnitettävän ketjuin ja jalokivin koristellun köynnöksen (kuva 43). Korpin kallo -versiossa on myös helminauharimpsuja, joihin sain idean tutkiskellessani helminauhoin koristeltuja hääkimppuja.

Kuva 43. Jatkojalostettaviksi valittuja luonnoksia. Luonnos korpin kallolla, kampa-pinni-yhdistelmä, yksityiskohtaisempi luonnos kampa-pinni-yhdistelmästä kauriin kallolla, sekä köynnöshahmotelma. (Laura Turkulainen, 2018.)

Kuvan 43 vasemmassa alalaidassa on hieman yksityiskohtaisempi luonnos hirvieläimen kallolla ja liljamaisilla kukilla. Tässä luonnoksessa oksat kiemurtelevat toistensa lomassa. Olin hakenut tähän inspiraatiota kelttisolmuista, koska yksi Piian toivomista teemoista olivat kelttiaiheiset elementit. Luonnoksessa on myös ketjua ja pisaran mallisia kristalleja.

Piia piti myös kuvan 43 lehtiköynnös-piirroksesta. Päätin yhdistellä tällaista orgaanista ja luonnonmukaista köynnöstä kampa-pinni-ideoihin ja luoda niistä yhtenäisen kokonaisuuden. Otin tehtäväkseni suunnitella korun, joka kiipeäisi Piian lettikampausta pitkin, niskan korkeudelta kohti päälakea.

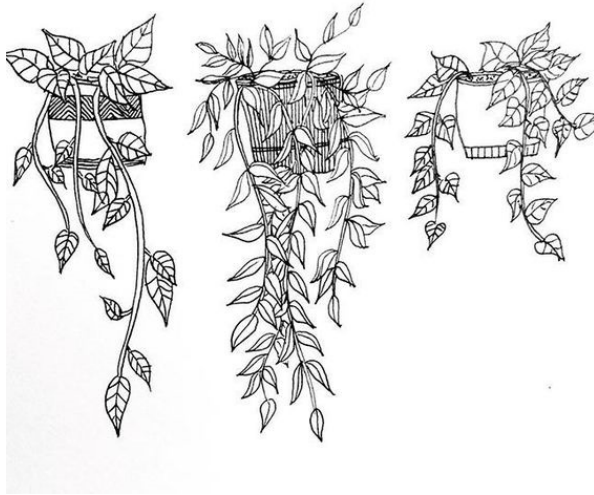

Kuva 44. Arin valitsemat luonnokset (Laura Turkulainen, 2018.)

Ari valitsi piirtämistään korumalleista perusmuodoksi tynnyrin mallisen profiilin. Luonnostelin useampia malleja ilman koristeluja, jotta saisin selville, minkälaisen perusmuodon Ari korulleen haluaa. Vaihtoehtoiksi olin luonut sekä kantikasta että pyöreää mallia, sekä symmetristä että epäsymmetristä. Pintakuviointiksi Ari halusi kallon sekä köynnösmäistä ornamenttiikkaa. Pinta saisi myös olla enemmän rouheaa kuin sileää (kuva 44).

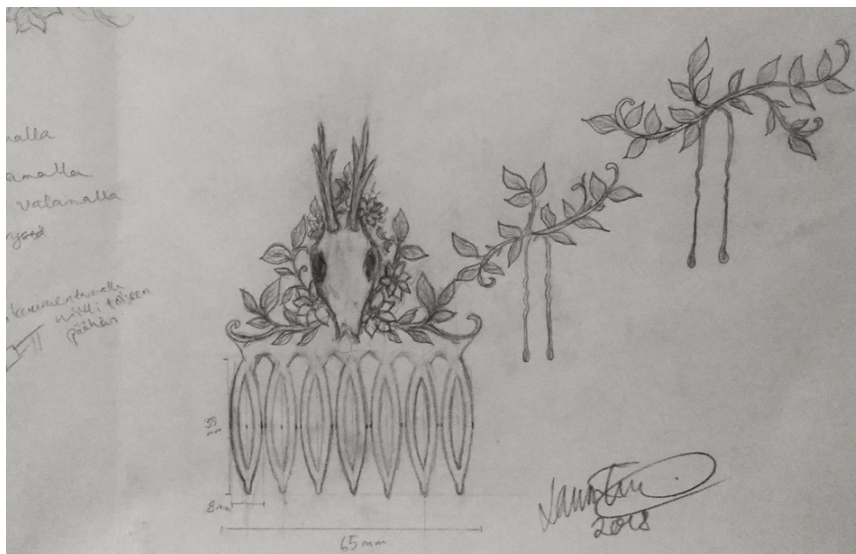
3.5 Luonnosten jatkojalostus

Kokosin Piialle Pinterest -taulun, missä oli erilaisia köynnös- ja lehtimalleja. Pyysin häntä valitsemaan taulusta suosikkikuvansa, jonka avulla sain selville, minkälaiset köynnökset olisivat hänelle mieleiset. Kapeneva ja teräväkärkinen malli nousi Piian suosikiksi (kuva 45). Otin kuvasta inspiraatiota, kun lähdin jatkojalostamaan luonnoksia ja piirtämään lopullista korumallia.

Kuva 45. Piian valitsema esimerkkikuva köynnösten malliksi (Pinterest, 2018.)

Ensimmäisiin luonnoksiin piirtämäni kallot muistuttivat enemmän peuran kalloja, kuin kauriin kalloja (kuva 43), joten ryhdyin piirtämään kalloelementtiä enemmän kauriin kallon näköiseksi. Lisäksi muunsin kukkia pienemmiksi, koska halusin mittasuhteiltaan luonnonmukaisemman ja siromman lopputuloksen. Halusin myös tehdä kamman yhteyteen kaksi erillistä köynnöspinniä täydentämään kokonaisuutta.

Kuva 46. Esityskuva Piialle suunnittelemani korukokonaisuudesta (Laura Turkulainen, 2018.)

Suunnittelin Piian kommenttien ja jatkotyöstettäviksi valittujen luonnosten pohjalta yhden kampa-pinni-kokonaisuuden, josta piirsin esityskuvan. Otin suunnittelussa huomioon asiakkaan kommentit ja toiveet, jotka nousivat esiin luonnosteluprosessissa. Suunnittelemani korukokonaisuus koostuu

korukammasta, sekä kahdesta erillisestä köynnöspinnistä. Kamman koristeosaan piirsin kauriin kalon, jota ympäröivät yksityiskohtaiset, kukilla somistetut lehtiköynnökset. Suunnittelin myös mitat kampaosalle. Juottamalla kasattu koristeosa kiinnitettäisiin kampaosaan niittaamalla.

Piia kehui esityskuvaa ihanaksi, mutta kysyi, että voisiko johonkin kohtaan lisätä isomman kukkaelementin. Ehdotin, että tehdään erillinen kukkapinni, minkä voi sitten asettaa kampaukseen sopivaan kohtaan. Kukkapinniä voi pitää myös yksittäisenä koruna häiden jälkeen. Tämä ehdotus sopi Piialle.

Minulla oli päässäni selkeä visio Arin korusta, joten lähdin veistämään sitä suoraan vahaan. Hahmottelin kuviot vahan pintaan ja kaiversin niiden mukaan. Profiililtaan hieman tynnyrimäisessä korussa on veistettyä kauriin kallo sekä köynnösmäisiä kuvioita. Käytin vahamallin tekemiseen veitsiä ja teriä sekä paristokäyttöistä vahakynää.

4 KORUJEN VALMISTUS

4.1 Morsiamen korut

Piian korun valmistamisessa ensimmäinen vaihe oli valettavien osien veistäminen kaiverrusvahasta. Otin internetistä löytämistäni kauriin kallon kuvista mallia ja veistin kallon vahatyökaluja käyttämällä. Yksityiskohtien työstämiseen paristokäyttöinen vahakynä osoittautui toimivimmaksi, koska sillä pystyi tekemään pikkutarkkoja muutoksia vahaan.

Kuva 47. Ensimmäisen kallon työstövaiheita (Laura Turkulainen, 2018.)

Kallon veistämisen jälkeen muotoilin kaiverrusvahasta oksaköynnökset (kuva 48). Valun jälkeen siistin kappaleet ja kevensin niitä viilaamalla ja jyrsimällä. Poistin köynnöksen rungosta myös alimmat lehdet, koska päätin tehdä niitit lehtien sijaan suoraan runkoon. Lehdet myös lisäsivät turhaan korun painoa, joten poistin ne. Lisäsin kolme pienempää köynnöstä koristeosaan, kallon leuan alapuolelle, jotta kallo asettuisi koruun paremmin esteettisesti.

Kuva 48. Prosessinkuvausta (Laura Turkulainen, 2018.)

Kallossa oli paljon siistittävää, koska valetussa kappaleessa oli runsaasti supistumahuokoisuutta. Olin jättänyt vahamalliin tarkoituksella työstövaraa, mutta en ollut siloittanut pintaa tarpeeksi. Pinta jäi rosoiseksi ja liuskoittuneen näköiseksi (kuva 47). Valetusta kallostani paljastui työstön edetessä lukuisia kipsin täyttymiä onkaloita, joiden korjaamiseen meni paljon aikaa. Halusin kehittää kallostani paremman version ja valoin uuden kallon työstettyäni lisää vahamalleja (ks. luku 5.1). Uusi kallo oli pinnaltaan sileämpi, helpompi viimeistellä ja puolet kevyempi, kuin alkuperäinen kallo (kuva 49).

Kuva 49. Kaksi uutta versiota kallostani, toinen teksturoituna ja toinen valupintaisena (Laura Turkulainen, 2018.)

Valitsin hopealevyn kiinnityskamman materiaaliksi sen allergiaturvallisuuden, mutta myös työstettävyyden vuoksi. Se on helppoa sahattavaa verrattuna esimerkiksi titaaniin, mikä kokemukseni mukaan tylsyttää sahanterät hetkessä. Valitsemani levy oli vahvuudeltaan 1,5mm, mutta valssasin levyä ohuemmaksi, koska halusin säästää materiaalin hinnassa ja keventää korun painoa. Materiaaliin syntyy valssattaessa myös kampaosassa eduksi olevaa jännitettä, kun kidekerrokset painuvat toisiaan vasten. Lopputuloksena saadaan tiivistä levyä, joka kestää hyvin työstöä. (Vaissi & Huovinen 2011, 16; Lahtela 2013, 30.)

Kuva 50. Kiinnityskamman työvaiheita (Laura Turkulainen, 2018.)

Käsin piirtämässäni viivapiirroksessa oli muutamia häiritseviä mittavirheitä. Päätin tehdä uuden viivapiirroksen kampaosasta Rhinoceros 3D-mallinnusohjelmalla, jonka olen aiemmissa opinnoissani huomannut olevan loistava apu symmetristen muotojen luonnostelussa. Sahattuani kamman levystä

siistin reunat letkuporakoneella. Kamman pintakäsittelyiksi valitsin satiinimattapinnan, joka sopi korun yleisilmeeseen. Tein kampaan myös kevyen patinoinnin (kuva 50).

Kokosin korun muut osat juottamalla, kiilloitin koristeosan neulakiillotuskoneessa ja patinoin sekä kampaosan, että koristeosan tummennusaineella. Kiilloitin koristeosan pinnat pehmeällä teräsharjalla sekä Pol-kiillotustahaa ja kangasliinaa käyttämällä. Kun pinnat oli viimeistely, aloitin koristeosan niittaamisen kampaosaan.

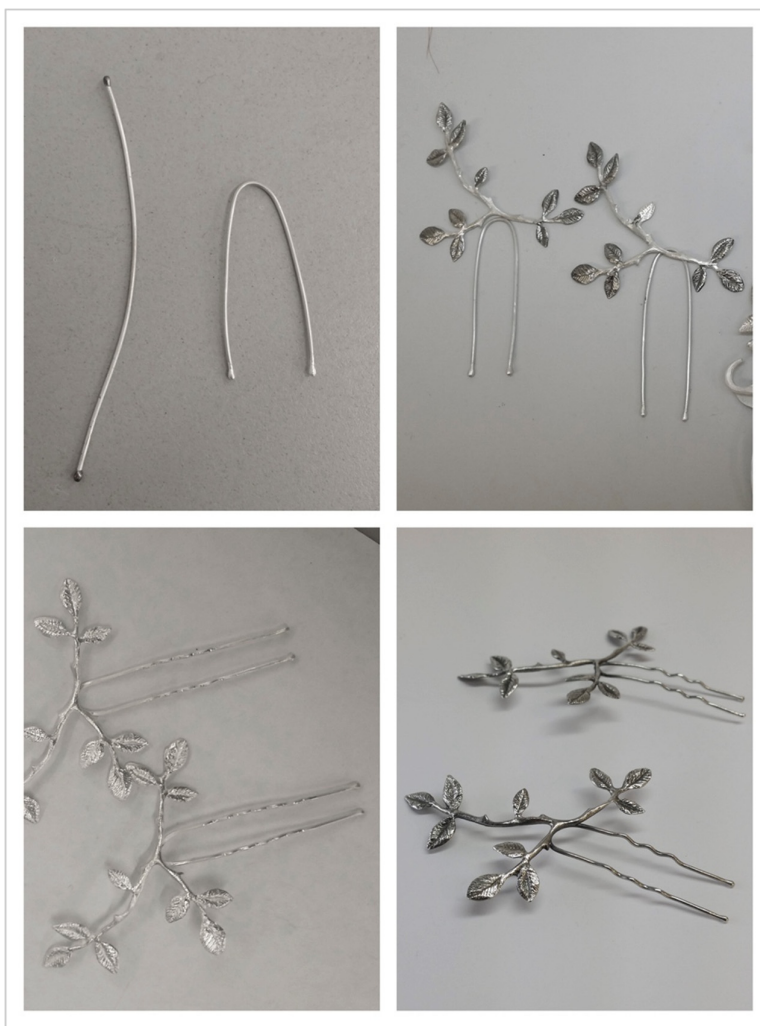
Onnistuin tekemään kaksi reunimmaista niittiä, mutta sitten alkoi tulla ongelmia. Huomasin, että kampa oli vaikea saada tuettua niittaamisen aikana, ja niittaamisessa syntynyt rasitus sai runko-osassa olevan juotossauman ratkeamaan. Koristeosa piti irrottaa kampaosasta korjaamisen ajaksi, koska kampaosaa ei voinut enää kuumentaa, tai siitä häviäisi jännitteet. Korjasin koristeosan juottamalla. Korjaamisen jälkeen käsittelin pinnat uudestaan ja yritin niittaamista uudelleen. Toinen niittausyritys onnistui ja koru oli viimein valmis (kuva 51).

Kuva 51. Kamman korjaaminen ja niittäminen (Laura Turkulainen, 2018.)

Rakensin köynnöspinnin kasvielementin vahasta ja laitoin valuun. Muutamat valussa epäonnistuneet lehdet korjattuani otin pinnistä kumimuotin ja sain sen avulla kaksi samanlaista köynnöspinniaihiota.

Pinnien muotoilua piti hieman harjoitella, jotta niistä tuli siistit. En ollut ensimmäisiin pinneihin tyytyväinen, joten muotoilin uudet (kuva 52). Juotin hopealangasta valmistamani pinnit kiinni köynnöksiin, taivutin pinneihin jännitteet ja viimeistelin pinnat samalla tavalla, kuin kamman koristeosan, eli laitoin pinnit magneettikiillotuskoneeseen ja patinoisin ne. Viimeistelin pinnat teräsharjalla sekä Polkiillotustahnalla ja liinalla.

Kuva 52. Köynnöspinnien työvaiheita (Laura Turkulainen, 2018.)

4.2 Sulhasen korut

Veistettyäni ensimmäisen vahamallin hela -mallisesta korusta kuvasin lyhyen videon, jossa pyöritin korua, jolloin sitä pystyi katsomaan joka kuvakulmasta. Lähetin videon Arille ja hän oli jo tyytyväinen

tuohon ensimmäiseen versioon. Tein kuitenkin vielä toisen korumallin muhkeammalla tynnyrimuodolla ja lehtiköynnöksillä. Hain näihin lehtiköynnöksiin samaa muotoa, jota löytyy Piian korun esityskuvasta. Samantyylliset köynnökset luovat yhtenäistä ilmettä koruille. En tehnyt helakoruista erikseen esityskuvia, koska kolmiulotteisesta mallista saa paljon paremman käsityksen, millainen korusta tulee.

Kuva 53. Helakorujen valmistusvaiheita (Laura Turkulainen, 2018.)

Valun jälkeen siistin kappaleet ja parantelin kuvioita erilaisia jyrsimiä käyttäen. Lisäsin yksityiskohtaisempia kuvioita lehtiköynnöksiin ja kukkien terälehtiin käsin kaivertamalla. Laajensin myös korujen sisäympärysmittaa asiakkaan toivomaan 10mm sisämittaaan. Patinoin pinnat Norit-tummennusaineella, jotta kuviot erottuisivat paremmin. Kiilloitin korkeimmat kohdat Pol-kiillotustahnaa ja liinaa käyttäen (kuva 53).

4.3 Valmiit korut

Korujen valmistuttua otin niistä tuotekuvat (kuvat 54, 55, 56 ja 59). Pyysin Pipsa Taskisen malliksi, jotta sain kuvattua korut myös kampaukseen asetettuna (kuvat 57, 58 ja 60).

Kuva 54. Hiuspinnit (Laura Turkulainen, 2018.)

Kuva 55. Korukampa (Laura Turkulainen, 2018.)

Kuva 56. Korukampa ja pinnit (Laura Turkulainen, 2018.)

Kuva 57. Käyttäjäkuva (Laura Turkulainen, 2018.)

Kuva 58. Käyttäjäkuva (Laura Turkulainen, 2018.)

Kuva 59. Helakorut (Laura Turkulainen, 2018.)

Kuva 60. Käyttäjäkuvaa (Laura Turkulainen, 2018.)

4.4 Asiakasparin palaute koruista

Kun korut olivat valmiit, vein ne arvioitavaksi asiakasparille. Kummatkin olivat tyytyväisiä koruihin. Piia oli aluksi hieman huolissaan korukamman painosta, mutta nopeasti kokeiltuaan kampa Piia totesi, ettei se ei ole liian painava. Piia piti erityisesti pienistä ja yksityiskohtaisesti tehdyistä kukista. Kysyessäni onko patinan sävy hyvä, molemmat sanoivat, että pinta on juuri sellainen kuin pitääkin. Pinnejä Piia kehui täydellisiksi. Pinnit olivat hänen mielestään sopivan kevyet, juuri sellaiset mitä voi ripotella kampaukseen ja luoda niillä monenlaisia asetelmia.

Kysyin Piialta, vieläkö hän haluaisi erillisen kukkapinnin jo valmistettujen korujen lisäksi. Nähtyään korut edessään konkreettisine kappaleina Piia oli sitä mieltä, että kukkapinni olisi liikaa, jos kaikki korut laitetaan yhteen kampaukseen. Päätimme yhteistuumin, että tehdään myöhemmin kukkapinni, jonka voi asettaa kamman tilalle. Kampa voisi olla hiuksissa vihkimisen ajan. Se tulee hienosti esiin, kun Piia kävelee alttarille. Vihkiseremonian jälkeen kamman voi ottaa pois, koska kampa kaikkine terävine kulmineen ja takertuvine köynnöksensä ei olisi hääjuhlassa kovin käytännöllinen koru. Sirompi kukkapinni sopisi hienosti hääkampaukseen köynnösten kanssa olematta epäkäytännöllinen. Koristeellinen kampa toimii kuitenkin vihkiseremoniassa hienona katseenvangitsijana ja näyttävänä lisänä morsiamen asukokonaisuuteen.

Kuva 61. Helojen kokeilua Arin hiuksissa (Laura Turkulainen, 2018.)

Helakoruja katsellessaan Ari tuumasi, että korut olivat todella onnistuneet, ja juuri sellaiset kuin hän oli kuvitellutkin niiden olevan. Koruja sovitettaessa todettiin, että niiden koko oli sopiva, ja ne pysyivät hyvin hiuksissa hiuslenkin avulla paikalleen lukittuina (kuva 61). Nämä valmistetut korut toimivat 10mm ympärysmittansa ansiosta poninhännän varressa lähellä hiusten juurta, ja hänen jo omistamansa pienemmät partakoru-tyyppiset korut voi pujottaa ohuempaan latvaosaan. Näin Ari saa kaikki omistamansa hiusten korut käyttöön ja saa luotua häihin neljän korun muodostaman korukokonaisuuden.

5 JATKOSUUNNITELMAT

5.1 Uniikin korun muuntaminen sarjatuotettavaksi tuotteeksi

Valmistin korut opinnäytetyötä varten pitkälti käsin, minkä vuoksi syntyneet korut ovat uniikkeja. Vahamallit olivat käsin veistettyjä yksittäiskappaleita ja niiden muuntaminen sarjatuotettavaan muotoon vaatii työtä. Otin prosessin loppupuolella askeleen sarjatyön suuntaan.

En ollut tyytyväinen ensimmäisen kallon ulkomuotoon, joten jatkoin sen kehittämistä. Ajanpuutteen vuoksi en ryhtynyt mallintamaan kalloa 3D-mallinnusohjelmalla, ja kyseinen muoto olisi ollut myös hankala mallintaa. Halusin ottaa kallosta silikonimuotin, jolla pystyisin monistamaan kalloa tarvittaessa nopeasti.

Kuva 62. Muotin ottoa omatekemälläni silikonimuotilla sekä nestemäisestä silikonista valmistetulla muotilla (Laura Turkulainen, 2018.)

Ennen ensimmäisen muotin ottoa sahasin kallosta sarvet irti, koska kumimuotti olisi ollut hankala ottaa sarvien ollessa paikallaan. Päälystin kalloa paikoin vahalla, koska alkuperäiseen kalloon oli

työstön aikana tullut puhki kuluneita reikiä. Halusin sileäpintaisen kallon, ja vahalla päällystäminen toimi tässä tarkoituksessa erittäin hyvin. En ollut ennen ottanut kumi- tai silikonimuotteja, joten päätin ensiksi kokeilla muotin ottoa Castaldon Quick-Sil muottisilikonikumilla, jota minulla oli ennestään pieni määrä hankittuna. Muotin ottaminen ei onnistunut aivan niin kuin suunnittelin, eikä kappaleen toistaminen onnistunut sen avulla täydellisesti. Sain muotilla kuitenkin otettua pari vahakallon aihiota, jotka viimeistelin käsin. Viimeistelyyn kului aikaa useita tunteja, joten uuden muotin ottaminen oli aiheellista.

Luokkatoverini Jori Vilhusen avustuksella tein uuden muotin Castaldon nestemäisestä LiquaFast muottisilikonikumista. Syntyi muotti, jonka avulla kallon monistaminen onnistui vaivattomammin (kuva 62).

Valoin kaksi uutta kalloa vahamalleista, joista toinen oli tehty itse tekemälläni muotilla, ja toinen kallo luokkatoverini avustuksella tekemälläni muotilla. Valut onnistuivat hyvin ja niiden viimeistely onnistui muutamassa tunnissa. Työ nopeutui huomattavasti, koska ensimmäisen kallon keventäminen ja siistiminen vei päiviä, enkä ollut edelleenkään tyytyväinen sen lopulliseen ulkomuotoon. Ensimmäinen kallo painoi ennen keventämistä yli 44 grammaa, lähes saman verran kuin kaksi jatkokehitettyä kalloa yhteensä (kuva 63). Suunnitelmissani on ottaa tulevaisuudessa vielä kolmas silikoni-muotti jatkokehitetystä kallosta, jonka avulla työtä voisi nopeuttaa entisestään, kun viimeistelyä tarvitsisi tehdä mahdollisimman vähän.

Kuva 63. Vulkanoitu kumimuotti köynnöspinnin koristeosasta sekä valussa toistetut kappaleet (Laura Turkulainen, 2018.)

Silikonimuottien tekemisen lisäksi opettelini kumimuottien ottoa vulkanointimenetelmää käyttäen. Otin tällä tekniikalla kumimuotin sarvista, sekä oksaköynnös-pinnin koristeosasta (kuva 63). Kampin köynnösosasta en ottanut kumimuottia, koska kukat olisi pitänyt irrottaa ja juottaa takaisin kiinni. Koin, että työmäärä olisi ollut käytettävissä olevaan aikaan nähden liian suuri. Pinnin koristeosa-muotilla pystyy ottamaan vahamalleja, joita yhdistelemällä pystyisin luomaan uuden köynnösosan kampa varten.

Huomasin, että on tärkeää miettiä tuotteen rakenne sellaiseksi, että muotin ottaminen on mahdollista. Monistettavan kappaleen täytyy myös olla rakenteeltaan ja pintakäsittelyltään sellainen, että muotilla saa tehtyä mahdollisimman virheetömiä vahamalleja. Tämä säästää ajassa ja tehostaa työntekoa.

Kampaosan teollinen tuotanto edellyttäisi leikkaus- ja prässäystekniikoiden hyödyntämistä. Kampaosaa voisi teettää alihankintana isomman määrän, jolloin työ nopeutuisi entisestään. Kiinnityskampin toistaminen valamalla ei olisi hyvä vaihtoehto rakenteellisten ominaisuuksien takia, koska valettu metalli on kiderakenteeltaan aina jonkin verran rakeista (Lahtela 2013, 30). Valettu kampa ei kestäisi työstöä ja olisi rakenteeltaan huokoinen ja hauras. Alihankintana tuotetun kampaosan materiaali voisi olla esimerkiksi titaania, joka on ominaisuuksiltaan kevyttä ja kestävä. Kampaosan ai-neenvahvuutta voisi ohentaa ja jämäkkyyttä voisi saavuttaa lisää muotoonprässäämällä.

Valettavien osien viimeistelyn tulisi olla vaivatonta ja nopeaa. Pintojen tekeminen tulisi tehdä koneellisesti esimerkiksi mikroporalla ja neulakiillotuskoneella. Jos valuissa on isompia virheitä, kannattaa miettiä, onko ajallisesti järkevämpää korjata virheet vai hylätä kappale ja valaa uusi tilalle. Osien materiaalivahvuudet tulisi myös hioa kohdilleen, jotta tuotteesta tulisi mahdollisimman kevytrakenteinen. Tällöin valun jälkeen ei tarvitsisi enää keventää kappaleita, eikä viilaamisen yhteydessä syntyisi niin paljon materiaalihävikkiä.

Lähdin kehittämään hela-korumallista sarjatuotettavaa tuotetta Rhinoceros 3D-mallinnusohjelmalla. Mallinnettavat kappaleet voidaan tulostaa ja valaa, jolloin niiden viimeistely on nopeaa. Korun kokoa pystyy ohjelmalla myös muuttamaan nopeasti, jolloin tuotteen voi muuntaa asiakkaalle sopivaan koon, esimerkiksi partakoruksi sopivaksi. Tuotteen kehitys- ja mallintamisprosessi jatkuu tulevaisuudessa.

5.2 Pohdintaa asiakastyön tekemisestä jatkossa

Kysytyäni palautetta luonnosten esittelystä Piia kertoi, että hänen mielestään esittelytapa oli toimiva. Hän piti siitä, että katsottavia luonnoksia oli paljon ja hän sai kertoa mistä seikoista pitää mis-

säkin luonnoksessa. Piia perusteli päätyneensä valitsemiinsa luonnoksiin, koska nuo hänen valitsemansa luonnokset näyttivät juuri sellaisilta, kun hän oli kuvaillut toivovansa. Hänen mielestään oli mukava seurata suunnitteluprosessin kehittymistä

Asiakasparille lähettämässäni esityksessä oli kaikki tekemäni luonnokset. Jälkeenpäin minua jäi mietityttämään luonnosten suuren määrän lisäksi niiden epätasainen laatu ja viimeistely. Luulen, että kaikista esittävimät luonnokset herättivät eniten huomiota asiakkaissa. Nopeat ”fiilisluonnokset” jäivät todennäköisesti vähemmälle huomiolle, jos ne eivät avautuneet asiakkaille samalla tavalla, kuin olin ajatellut (kuva 64). Selventääkseni luonnoksia asiakkaalle olin kirjoittanut kuvien yhteyteen muutaman sanan kyseisestä kuvasta, mutta luonnoksissa oli silti tulkinnanvaraa. Jos olisin ollut fyysisesti läsnä asiakkaiden selatessa luonnoksia, olisin voinut varmistaa, että asiakkaat ymmärsivät jokaisen luonnoksen idean.

Koin, että sain prosessista enemmän irti keskusteltuani asiakkaiden kanssa kasvotusten. Pystyin havainnoimaan asiakkaiden reaktioita paremmin ja lukemaan rivien välistä minkälaisia koruja asiakkaat hakevat. Sain esittää tarkentavia kysymyksiä saman tien, ja asiakkaat pystyivät myös kysymään, jos eivät ymmärtäneet jotain luonnostelemääni ideaa. Netin välityksellä osa nyansseista jäi huomaamatta ja keskustelu oli pintapuolista. En nähnyt asiakkaiden reaktioita, joten on vaikea tietää, mitä asiakkaat oikeasti ajattelivat esimerkiksi luonnokset nähtyään.

Kuva 64. Kallon ja pinnien muodostaman kokonaisuuden hahmottelua (Laura Turkulainen, 2018.)

On erittäin paljon merkitystä sillä, millaista asiakkaalle esitettävä materiaali on ja kuinka materiaali esitetään. Asiakkaan päätöksiä pystyy ohjailemaan materiaalin esittämisen kautta, mikä vaikuttaa

myös lopputulokseen. Esitettävän materiaalin avulla asiakasta voi myös johdaltella valitsemaan esimerkiksi valmistusteknisesti toimivamman tuotteen.

Asiakastyön tekeminen vaatii tarkkaa asiakkaan lukutaitoa ja kykyä aistia asiakkaan tunnelmia. Asiakastapaamisissa kaikki kommentit tulisi kirjoittaa ylös esimerkiksi ranskalaisilla viivoilla ja käydä tapaamisen päätteeksi läpi, jotta mahdolliset virheet havainnoinnissa korjattaisiin heti, ennen luonnosteluprosessin aloitusta. Näin väärinymmärryksiltä vältyttäisiin. Myös tallennusvälineiden käyttö, kuten äänittäminen tai videokuvaaminen voisi olla avuksi. Tällöin olisi mahdollista palata myöhemmin asiakkaan kommentteihin.

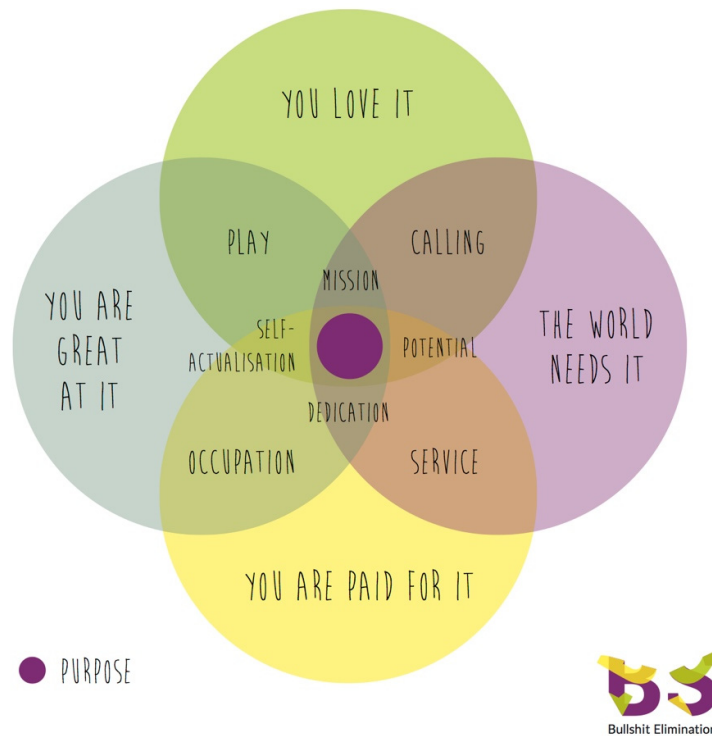
Luonnoksia esittäisin jatkossa rajatun määrän, esimerkiksi 5–10 kappaletta. Kiinnittäisin huomiota esitystavan lisäksi tasalaatuisen piirrosluonnoksen. Näin asiakas viehättyisi ennen kaikkea korun designista eikä piirretystä kuvasta.

5.3 Jatkosuunnitelmat omassa yrityksessä

Opinnäytetyön luonnosteluprosessissa syntyi asiakasparin korujen lisäksi myös muita korumalleja, joita aion lähteä kehittämään valmistuttuani, kun aloitan oman yritykseni ja brändini rakentamisen. Valmistuttuani aion perustaa oman yrityksen toiminimellä tai jollain toisella yhtiömuodolla, esimerkiksi kommandiittiyhtiönä. Liikeideani olisi suunnitella ja valmistaa koruja alternativetyyliin ja synkempään ilmaisuun viehättyneille ihmisille, sekä tilauksesta valmistus- ja korjaustöitä kaikenlaisille asiakkaille. Haluan tarjota yksilöllisiä vaihtoehtoja tilaustöiden muodossa ja hyödyntää omaa persoonallista tyyliäni. Vanhasta uutta -ajatus tukee myös kestävä kehityksen arvojeni, kuten myös korujen monikäyttöisyys. Tästä esimerkkinä helakorut, jotka toimivat niin hiuksissa, rannenuhassa kuin kaulassakin. Erilaiset hiuksiin laitettavat korut olisivat yrityksessäni myyntikappaleita tai vuokrattavia tuotteita. Korujeni design ammentaa inspiraatiota saduista, goottirockista, ilkkurisesta mustasta huumorista ja boheemista tyylistä.

Omaa yritysideaani tarkemmin pohtiessani aion käyttää apuna myös kuvan 65 tyylistä kaaviota. Tämä Purpose-driven career -kuvio auttaa hahmottamaan henkilön omien intressien ja taitojen lisäksi, onko liikeideasta hyötyä taloudellisesti ja onko liikeidealle kysyntää. Ihanteellinen tilanne syntyy, jos nämä kaikki lokerot täyttyvät.

THE PURPOSE-DRIVEN CAREER

Kuva 65. The Purpose-driven Career (Bullshit Elimination)

The world needs it

Yritystä perustettaessa on hyvä selvittää, mitä markkinoilta puuttuu ja mistä kenties on ylitarjontaa. Pyrkimyksenäni on löytää asiakaskunta tuotteilleni ja tarjota laadukkaiden tuotteiden lisäksi ihmisläheistä asiakaspalvelua. Tyyllillisesti haluan poiketa valtavirrasta. Pyrkimyksenäni on kuitenkin suunnitella korumallistoja niin, että myös klassisesta tyylistä pitävät asiakkaat voisivat löytää mallistosta mieleisiään koruja. Mallistossa ei tulisi olla pelkästään pääkalloja ja mustia timantteja, vaan myös klassista filigraania ja rivisormuksia omalla tyyllilläni toteutettuna. Kaikkien tuotteiden tulisi kuitenkin nivoutua jollain tavoilla yhteen, esimerkiksi brändin yhtenäisen ilmeen, pakkausten, mainosmateriaalin ja tuotekuvien sekä tuotetarinoiden kautta. Asiakaskuntaa pyrin löytämään aktiivisen markkinoinnin kautta esimerkiksi sosiaalisessa mediassa, sekä messutapahtumissa.

You are paid for it

Asiakaskunnan löytämisen lisäksi minun täytyy oppia ajattelemaan taloudellisesti ja muuttamaan työntekoani tehokkaammaksi. Korujen työstön täytyy tapahtua reippaasti, eikä tule sipistellä liikaa pienten yksityiskohtien kanssa, mikä on yksi heikkouksistani. Kulujen ja menojen seuranta kuuluu tärkeänä osana toimivan yrityksen pyörittämiseen. Tämä vaatii minulta paljon lisää perehtymistä, koska yritysmaailma on minulle vielä vieras. Menojen täytyy olla tasapainossa yrityksen tulojen

kanssa, joten esimerkiksi yrityksen juoksevat kulut ja sopimukset tulee hoitaa kuntoon. Myös verkostoituminen on yksi tavoitteistani. Tämä edesauttaa myös yrityksen taloudellista tilannetta, kun esimerkiksi alihankintaverkostot ovat kunnossa.

You are great at it

Jotta kehittyisin ammatillisesti ja pääsisin lähemmäs haavetta omasta toimivasta yrityksestä, taitorepertuaarini vaatii vielä kehitystä. Kivien istuttamista pitää harjoitella, jotta siitä tulee rutiininomaista. Koruja pitää myös osata suunnitella niin, että niiden valmistaminen sujuu joutuisasti, eikä vie mahdollisesti työtunteja. Olen valmis opettelemaan uusia taitoja ja harjoittelemaan jo opittuja tekniikoita. Aion perehtyä lisää myös 3D-mallintamiseen, mikä mahdollistaa vahamallien koneellisen printtaamisen, joka on osa nykyaikaista ja tehokasta sarjatuotantoprosessia.

You love it

Käsityöalojen muuttuessa alati teollistuvampaan suuntaan täytyy löytää se keskeisin, mikä on alun perin saanut hakeutumaan tälle alalle. Palo käsillä tekemiseen ja uuden luomiseen on ollut minussa läsnä lapsuudestani saakka. Vaikka päivät venyvät välillä pitkiksi jalometallipajalla, on työn tekeminen silti antoisaa. Toivon, että saan pidettyä mielenkiintoni yllä alaa kohtaan. Pyrin kehittämään itseäni ja löytämään uusia inspiraation lähteitä, jolloin uskon intohimon korumuotoilua kohtaan säilyvän.

6 POHDINTA

Tietämykseni hiusten korujen monimuotoisuudesta on laajentunut huimasti opinnäytetyön myötä. Olen oppinut termit eri korutyypeille ja ymmärrän nyt paremmin niiden kehityskaarta. Historiaosuuden tutkiminen ja kirjoittaminen oli mielenkiintoista ja vei mukanaan, jopa niin paljon että huomasin uppoutuneeni aiheeseen liikaa. Löysin monta kiehtovaa teosta aiheesta, joista osan aion hankkia omaan kirjahyllyyni ammattikirjallisuudeksi.

Päädyin esittämään asiakkaille kaikki luonnokset, mitä olin suunnitteluprosessin aikana piirtänyt. Viimeistellymmät ja esittävimmat luonnokset nousivat selkeästi enemmän esille, kuin sellaiset hahmotelmat, joista halusin välittyvän tiettyä tunnelmaa tai muotoa. Luonnokset olivat myös osittain liian samanlaisia. Asiakkaille lähetettyä PDF-esitystä olisi voinut tiivistää ja rajata luonnosten määrän esimerkiksi kymmeneen luonnokseen. Asiakkaat olivat kuitenkin tyytyväisiä esittelytapaan. He löysivät mieleisensä mallit luonnosten joukosta ja suunnitteluprosessi eteni jouhevasti. Asiakkaiden kommenttien mukaan onnistuin suunnittelemaan juuri sellaiset korut, mitä asiakkaat toivoivat.

Korujen valmistusprosessissa huomasin, että on tärkeää miettiä tarkkaan korun asettuminen kampaukseen. Vaikka koru näyttäisi työpöydällä hyvältä ja toimivalta tuotteelta, se ei välttämättä ole edukseen varsinaisessa käyttötarkoituksessaan, kampauksen koristeena. Esimerkiksi korukammassa kallon asentoa olisi kannattanut miettiä etukäteen. Piirretystä luonnoksesta ei saa aivan täydellistä käsitystä siitä, miltä koru näyttää esimerkiksi sivusta katsottuna. Kallio ei näyttänyt aluksi asettuvan koruun luontevasti. Onnistuin kuitenkin mielestäni pelastamaan korukamman lisäämällä köynnöksiä kallon leuan alle, jolloin lopputuloksesta tuli tasapainoisemman näköinen. Jatkossa aion tehdä enemmän pikamalleja esimerkiksi muovailtavasta massasta, jolla saisi aseteltua korun eri elementit kampausaan, niin kuin ne asettuisivat kampauksessa.

Pinnien tekeminen oli minulle uutta, mutta haluan ehdottomasti tehdä niitä lisää tulevaisuudessa. Niiden valmistusprosessi oli nopea ja lopputulos on mielestäni onnistunut. Koristeluissakin on vain mielikuvitus rajana.

Vaikka näenkin helakoruissa paljon parannettavaa, ne asettuvat mielestäni hiuksiin hienosti. Aion kehittää niitä jatkossa ja ottaa ne jossain muodossa osaksi tulevaa korumallistoani. Ne ovat monikäyttöisiä ja sopivat monenlaisille ihmisille, joten uskon niissä olevan kaupallista potentiaalia. Tarkoitukseni on kehittää niiden valmistusta 3D-mallinnusta hyödyntäen, mikä tehostaa niiden tuotettavuutta entisestään. Helojen valmistusprosessi olisi mallinnettujen vahamallien myötä yksinkertainen ja erilaisilla kuvioinneilla niitä voisi varioida loputtomasti.

Prosessissa opin uusia hyödyllisiä taitoja, kuten vulkanointia ja silikonimuottien ottamista. Harjoittelin myös niittaamista ja pystyn jatkossa suunnittelemaan paremmin esimerkiksi niittien sijoittamisen

koruun. Opin lisää myös vahamallien viimeistelystä. Jatkossa pyrin tekemään yksittäisetkin vahamallit mahdollisimman viimeistellyiksi, enkä jätä vahamalleihin turhaa työstövaraa. Vahamallien perusteelliseen viimeistelyyn olisi mennyt huomattavasti vähemmän työtunteja, kuin hopean jyrsimiseen meni.

Vaikka prosessi vei paljon aikaa, ei työ tuntunut juurikaan puuduttavalta, koska tekeminen oli mielekästä ja aihe kiinnostava. Jouduin hieman venyttämään aikataulua työharjoittelun sekä osa-aikatoissa käymisen vuoksi, mutta olen tyytyväinen siihen, että sain korut valmiiksi deadlineen mennessä. Minulla oli tavoitteena suunnitella asiakasparin korujen lisäksi myös muita hiusten korumalleja, mutta harmillisesti ajanpuutteen vuoksi nuo korut jäivät luonnostasolle. Aion kuitenkin palata niiden pariin tulevaisuudessa.

Olen saanut opinnäytetyöprosessin kautta uutta energiaa ja luottoa omaan tekemiseeni, ja koen olevani inspiroituneempi. Prosessi vahvisti uskoani siihen, että olen suuntaamassa oikealle alalle, vaikka minulla on vielä paljon opittavaa tästä alasta sekä yrittäjyydestä. Tulevaisuudessa haluan olla työni kautta rohkaisemassa ihmisiä käyttämään enemmän hiusten koruja, jotka tuovat ripauksen historiaa ja glamouria tähän päivään. Toivon, että löydän paikkani suomalaisella korukentällä ja pääsisin toteuttamaan tummasävyisellä eleganssilla viimeisteltyä tyyliäni. Toivon, että pääsisin tulevaisuudessa tekemään myös lisää mielenkiintoisia asiakaslähtöisiä koruprojekteja.

7 LÄHTEET

Kuvalähteet:

Kansilehden kuva: Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 1. Etsy / CraftyBeanDesign [Viitattu 2018-3-28 klo 11.17] Saatavissa:

https://www.etsy.com/listing/265046071/til-death-do-us-part-wedding-offbeat?utm_source=Pinterest&utm_medium=PageTools&utm_campaign=Share

Kuva 2. Fay Cullen [Viitattu 2018-3-30 22.37] Saatavissa: <http://www.faycullen.com/FCIA-Pins/502/>

Kuva 3. Tyler Branch, 2016. [Viitattu 2018-3-28 klo 10.25] Saatavissa: <https://greenweddingshoes.com/vintage-haunted-harvest-wedding-inspiration/>

Kuva 4. Laura Turkulainen, 2016

Kuva 5. Addison Jones Photography, 2017 [Viitattu 2018-3-28 klo 11.15] Saatavissa: <https://junebugweddings.com/wedding-blog/this-strongwater-columbus-wedding-is-a-boho-lovers-dream/>

Kuva 6. Eero Hintsanen, 2013. Valokuva: Ofer Amir [Viitattu 2018-5-10 klo 23.10] Saatavissa:

<https://www.eerohintsanen.com/projects/>

Kuva 7. Glitter [Viitattu 2018-5-6 klo 12.07] Saatavissa: <https://www.glitter.fi/hiusneula-koristeltuna-lasikivilla-ja-muovihelmilla>

Kuva 8. Pinterest [Viitattu 2018-5-6 klo 21.41] Saatavissa: <https://www.pinterest.co.uk/pin/413205334545238824/>

Kuva 9. Pinterest [Viitattu 2018-4-6 klo 13.46] Saatavissa: <https://www.pinterest.co.uk/pin/337840409525640674/>

Kuva 10. Pinterest [Viitattu 2018-4-6 klo 14.07] Saatavissa: <https://fi.pinterest.com/pin/87609155222783199/>

Kuva 11. Antique royals / Tumblr [Viitattu 2018-4-5 klo 9.53] Saatavissa: <http://antique-royals.tumblr.com/post/111306277583/joseph-karl-stieler-schloss-nymphenburg-castle>

Kuva 12. Alkuperäinen teos: Leonardo Da Vinci, 1493/4. Öljy puulle, (63x45cm) Louvre, Pariisi. Kuva sivulta Italian-renaissanc-art.com. [Viitattu 2018-3-20 klo 14.42] Saatavissa: <https://www.italian-renaissance-art.com/La-Belle-Ferroniere.html>

Kuva 13. Pinterest [Viitattu 2018-4-6 klo 15.02] Saatavissa: <https://fi.pinterest.com/pin/456693218453253939/>

Kuva 14. Pinterest [Viitattu 2018-4-5 klo 9.12] Saatavissa: <https://www.pinterest.co.uk/pin/82824080626134401/>

Kuva 15. Daily Mail Online. [Viitattu 2018-3-30 klo 23.22] Saatavissa: <http://www.dailymail.co.uk/fe-mail/article-3281221/Duchess-chooses-Princess-Margaret-s-favourite-Lotus-Flower-headpiece-Queen-Mother-s-jewels-state-banquet.html>

Kuva 16. Pinterest [Viitattu 2018-5-7 klo 10.03] Saatavissa: <https://www.pinterest.co.uk/pin/556405728956267732/>

Kuva 17. Pinterest [Viitattu 2018-4-7 klo 0.16] Saatavissa: <https://fi.pinterest.com/pin/422845852506252137/>

- Kuva 18. Pinterest [Viitattu 2018-5-7 klo 9.05] Saatavissa: <https://fi.pinterest.com/pin/502714377137568863/>
- Kuva 19. Turun ja Kaarinan Seurakuntayhtymä [Viitattu 2018-3-20 klo 11.12] Saatavissa: <http://www.turunseurakunnat.fi/haat/haasanastoa>
- Kuva 20. Nostalgiset Naiset -blogi. [Viitattu 2018-3-20 klo 12.05] Saatavissa: <http://www.nostalgisetnaiset.fi/lottakruunun-tarina/>
- Kuva 21. Pinterest [Viitattu 2018-4-8 klo 12.14] Saatavissa: <https://fi.pinterest.com/pin/270778996317627119/>
- Kuva 22. Vintage Textile [Viitattu: 2018-4-7 klo 23.41] Saatavissa: https://www.vintage-textile.com/new_page_428.htm
- Kuva 23. Pinterest [Viitattu 2018-5-7 klo 9.34] Saatavissa: <https://www.pinterest.co.uk/pin/343540277816239541/>
- Kuva 24. Pinterest [Viitattu 2018-5-7 klo 10.37] Saatavissa: <https://fi.pinterest.com/pin/422845852508239739/>
- Kuva 25. Pinterest [Viitattu 2018-3-30 klo 19.25] Saatavissa: <https://fi.pinterest.com/pin/209206345162553266/>
- Kuva 26. Pinterest [Viitattu 2018-4-8 klo 13.52] Saatavissa: https://www.liveactioneers.com/item/8113923_84-three-japanese-mixed-metal-bira-bira-kanzashi
- Kuva 27. Myrttiseppele. The Museum of Fine Arts, Houston. [Viitattu 2018-4-5 klo 10.56] Saatavissa: <https://www.mfah.org/art/detail/44963>
- Kuva 28. Addison Jones Photography, 2017 [Viitattu 2018-3-28 klo 11.15] Saatavissa: <https://junebugweddings.com/wedding-blog/this-strongwater-columbus-wedding-is-a-boho-lovers-dream/>
- Kuva 29. Pinterest [Viitattu 2018-4-8 klo 15.43] Saatavissa: <https://www.pinterest.co.uk/pin/46584177366130845/>
- Kuva 30. Vogue. Terence Donovan, 1997. [Viitattu 2018-4-6 klo 10.54] Saatavissa: <http://www.vogue.co.uk/gallery/vogue-archive-catherine-walker>
- Kuva 31. Wedding-o-mania – 27 Stylish Ways To Use Skulls At Your Wedding [Viitattu 2018-3-28 klo 10.03] Saatavissa: <https://www.weddingomania.com/skulls-at-your-wedding/pictures/77010/>
- Kuva 32. Tyler Branch, 2016. [Viitattu 2018-3-28 klo 10.25] Saatavissa: <https://greenweddingshoes.com/vintage-haunted-harvest-wedding-inspiration/>
- Kuva 33. Pinterest [Viitattu 2018-4-8] Saatavissa: <https://www.pinterest.co.uk/pin/422845852508151960/>
- Kuva 34. Garden Therapy [Viitattu 2018-4-30 klo 18.48] Saatavissa: <https://gardentherapy.ca/modern-petunia-varieties/>
- Kuva 35. Korukammat lurankoaiheilla [Viitattu 2018-4-30 klo 19.06] Saatavissa: <https://fi.pinterest.com/pin/483292603755757597/>
- Kuva 36. Elnara's Medieval Bridal Fashions [Viitattu 2018-4-30 klo 19.04] Saatavissa: http://www.medievalbridalfashions.com/catalog/index.php?main_page=product_info&cPath=1&products_id=55
- Kuva 37. Valhalla Vigor [Viitattu 2018-4-8 klo 22.10] Saatavissa: <https://valhallavigor.com/products/rune-hair-bead-set>

Kuva 38. Gram Union [Viitattu 2018-4-7 klo 23.01] Saatavissa: <http://www.gramunion.com/muuttumisvalo.tumblr.com?page=3>

Kuva 39. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 40. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 41. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 42. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 43. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 44. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 45. Pinterest [Viitattu 2018-4-30 klo 18.57] Saatavissa: <https://fi.pinterest.com/pin/422845852507282118/>

Kuva 46. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 47. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 48. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 49. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 50. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 51. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 52. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 53. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 54. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 55. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 56. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 57. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 58. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 59. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 60. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 61. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 62. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 63. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 64. Laura Turkulainen, 2018.

Kuva 65. Bullshit elimination [Viitattu 2018-4-29] Saatavissa: <http://bullshitelimination.com/purpose-driven-career/>

Sähköinen tutkimusaineisto:

Rebels Market. Counterculture Lifestyle & Fashion Blog. Emily Grace, 2014. [Viitattu 2018-4-8 klo 16.09] Saatavissa: <https://www.rebelsmarket.com/blog/posts/top-5-alternative-fashion-styles>

Adin - Fine Antique Jewelry [Viitattu 5.4.2018 8.32] Saatavissa: <http://www.antiquejewel.com/>
> Jewelry glossary

Encyclopædia Britannica, Inc. [Viitattu 2018-4-5 11.28] Saatavissa: <https://www.britannica.com/art/aigrette-plumage>

- Opals Information [Viitattu 2018-4-6 klo 12.02] Saatavissa: <http://www.opalsinformation.com/index.php/articles/terminology/113-jewellery-glossary>
- The Court Jeweller. [Viitattu 2018-3-20 klo 15.49] Saatavissa: <http://www.thecourtjeweller.com/2014/03/jewelry-101-kokoshnik.html>
- Russiapedia. [Viitattu 2018-3-20 klo 15.45] Saatavissa: <https://russiapedia.rt.com/of-russian-origin/kokoshnik/>
- Turun ja Kaarinan seurakuntayhtymä. Hääsanasoa ja symboleja. [Viitattu 2018-3-20 klo 11.12] Saatavissa: <http://www.turunseurakunnat.fi/haat/haasanastoa>
- The Museum of Fine Arts, Houston. [Viitattu 2018-4-5 klo 10.56] Saatavissa: <https://www.mfah.org/art/detail/44963>
- Hair Comes the Bride. Top 10 tips for choosing your bridal hair accessories. Blogiteksti, 2016 [Viitattu 2018-4-6 klo 14.01] Saatavissa: <http://www.haircomesthebride.com/blog/top-10-tips-for-choosing-your-bridal-hair-accessories/>
- Jewelry Info Place [Viitattu 2018-4-6 klo 13.02] Saatavissa: <https://jewelryinfoplace.com/hair-head-jewelry/#2>
- History of a headband [Viitattu 2018-4-1 klo 22.58] Saatavissa: <http://sheepandstitch.com/history-of-the-headband/>
- Naimisiin.info, hääopas. [Viitattu 2018-3-20 klo 11.19] Saatavissa: <http://www.naimisiin.info/haa-opas/morsian.html>

Tutkimuskirjallisuus:

- BLACK, J. Anderson 1974: A History of Jewels. Lontoo: Orbis Publishing Limited. ISBN: 0-85613-389-2
- BOREL, France & TAYLOR, John Bigelow 1994: The Splendour of Ethnic Jewelry. New York: Harry N. Abrams, Inc. ISBN: 0-500-01640-2
- FAGERSTRÖM, Raimo 1986: Suomalaisia antiikkikoruja. Porvoo: WSOY. ISBN 951-0-15113-0
- HAAPASALO, Marjo; KALLINEN, Emilia ja TEERIJOKI, Elina 2015: Hurmaavat häät. Inspiroidu menneistä vuosikymmenistä. Helsinki: Schildts & Söderströms. ISBN 978-951-52-3677-7
- LAHTELA, Immo; OPETUSHALLITUS 2013: Kivenistutus – Jalokivien istutus kultasepän työssä. Tampere: Juvenes Print. ISBN: 978-952-13-5188-4
- MUNN, Geoffrey 2002: Tiaras. Past and present. Lontoo: V&A Publications. ISBN: 0-8109-6594-1
- RONEY, Carley 2001: The knot book of wedding gowns. San Fransisco: Chronicle Books LLC. ISBN 0-8118-3223-6
- SHIMER, Elizabeth 2004: Weddingn gowns. Hove: Apple Press. ISBN: 1-84092-433-0
- SWARBRICK, Janet 1996: The Decorative Arts Library: Jewellery. Lontoo: Quintet Publishing Limited. ISBN 1-85076-702-5
- VAISSI, Pekka; HUOVINEN, Hannu; OPETUSHALLITUS 2011: Kultasepän aineoppi ja ammattikemia. Tampere: Juvenes Print. ISBN: 978-952-13-2257-0